

א.י.

- 1 -

ישיבה מט - בוקר
העד אל"מ אמנון רשף
עדותו של אל"מ אמנון רשף

היו"ר אגרנט

שמך אל"מ אמנון רשף?

א. רשף

כן.

אתה מצהיר בהן צדק להגיד את האמת.

כן.

העדות שלך היא סודית והדיון סודי. זה ידוע לך?

אגרנט

כן. ידוע.

א. רשף:

אנא מפקד חטיבה 14?

אגרנט:

כן.

א. רשף:

ממתי?

אגרנט

מאוקטובר 1972.

א. רשף:

תספר לנו כמה פרטים על קורות חיך - איפה נולדת,

מתי, חינוך, ופרטים צבאיים.

אגרנט.

יליד הארץ, נולדתי בחיפה בשנת 1938 בגיל שנה

הורי עקרו לחל-אביב והתחנכתי בבית ספר יסודי בחל-אביב.

א. רשף:

בגיל 13 הם עברו לבת-ים ואני בוגר בית ספר מקצועי ערב. זאת אומרת

במקביל ללימודי עבדתי ביום. לאחר מכן משך השירות שלי בצבא למדתי לבחינות

בגרות. בגיל 18 התגייסתי ומאז אני משרת בצבא.

מה היו תפקידיך בצבא?

אגרנט:

קודם כל המסלול הרציל עד קצונה. כלומר, הייתי

א. רשף

סירון, חייל, קורס מפקדי טנקים, מפקד טנק, קצינים.

לאחר מכן כקצין שרתת בתפקיד של מדריך בקורס קצינים. מפקד מחלקת שריון,

סגן מפקד פלוגה, קבין מבצעים גרודי, הייתי עוזר קצין הדרכה במפקדת גיסורי שריון.

או.

- 2 -

ישבה מט - בוקר

הסד אל' מ אמנון רשף

מפקד כלוגה קב"ז אג"ס של חטיבה

איזר חטיבה?

ידין:

חטיבה 8. כב"ד 52.

א. רשף

בקדש השתתפת

לסקוב:

התגייסתי ערב קדש אבל לא השתתפתי במשימה. מג'ד 52

א. רשף

הייתי שנה וחצי, לאחר מכן הייתי מפקד גדוד סיור

סד"ר בסיני. כל זה בתקופת ההתשה. קצין אג"ס של מפקדת גיסית שריון משך שנתיים

וחצי ומח"ט 14 משה כשנה ורבע.

קצין אג"ס איפה?

אגרנט

במפקדת גיסות שריון (מפג"ש).

א. רשף:

זה שנה ורבע שאתה מפקד חטיבה 14?

אגרנט.

כן.

רשף:

איפה היית ערב פרוץ המלחמה ומלחמה?

אגרנט

החטיבה הייתה בתעסוקה מבצעית בקו התעלה.

א. רשף:

ממתי?

אגרנט.

מאז חודש יולי. זאת אומרת זה היה כשלושה חודשים

א. רשף.

ישכנו בקו כאשר גזרת האחזיות של הקו הייתה הגזרה

המרכזית והגזרה הדרומית.

פרט את המוצבים.

לסקוב

בסדר. המרכזית והדרומית. זאת אומרת גבול

רשף.

הגזרה הצפונית היה פתוח או יותר מרכזי האי אל-כלאח

וגבול הגזרה הדרומית היה ראס מעלס שמדרום לראס סודר. אתר הגדודים של יחסיבה ג-9: נמצא בגזרה המכונה כפוך למפקדת חטיבה מרחבית (חטמ ר) 275. יחדיו הגדודים, שני הגדודים הנותרים היו גדוד 184 בגזרה המרכזית וגדוד 52 בגזרה הדרומית. המעוזים שהיו בגזרת החטיבה, ואני הולך לפי סדר מצפון לדרום, חזיון א' ו-ב' כאשר חזיון א' הוא מעוז מדולל. כלומר, מעוז שדוהק על ידי חוליית תצפית אך זרק בשעות היום, בשעות האור, ובמשך שעות החשיכה הוא פונה. זה באשר לחזיון. אתם מעוניינים אולי יש לי פה איזשהי מפה, אתה מעוניינים שאני אביא אותה? בבקשה.

גבול
(מצביע על המפה) אז ככה -/הגזרה הצפונית

היחל כאן וזה היה תחום הגזרה של חטיבה 275, כשגדוד 9 היה בגזרה הזו.

זה אלו"ש?

ידין:

כן. זו הגזרה המרכזית וזו הגזרה הדרומית

א. רשף:

מדרום לראס סודר. דיברתי על חזיון א' ו-ב', כאשר חזיון א' היה מעוז מדולל. לאחר מכן ישנם פורקן א' ו-ב' כאשר פורקן ב' מדולל. ~~אמנם~~ א' הוא מה שנקרא קו וז האם. צמוד להם היה מעוז נוח שגם הוא היה מעוז מדולל. מדרום לזה מעוזי מצמד א' ו-ב' כאשר ב' מדולל. מדרום לזה מעוז לקקן שהוא היה מאויש חלקית. הכוונה היא - זה מעוז שהיה מדולל אבל ימים ספורים לפני המלחמה הוא אויש חלקית והיו בו שלושה-עשר איש. אלה הם המעוזים בגזרה המרכזית.

בגזרה הדרומית היה מעוז ששם בוצר (מראה על המפה)

בגבול שבין האגם המר הגדול לאגם המר הקטן.

זה המעוז שעדיין מחזיקים בו המצרים?

ידין:

כן. זה המעוז הבודד המבותר. מדרום לזה ליטוף

א. רשף:

א' ו-ב', כשליטוף ב' היה מדולל, יה במוצא האגם

המר הקטן לתכלה. מדרום לזה מעוזי מפצת א', ב' ג', כש-א'-ב' היו מדוללים.

מדרום לכך מעוז בשם נ"ס. במוצא התעלה אל מפרץ סואץ במזה מעוז בשם מסר. על-פניו המפרץ דיר ע"ד מעוז מא"ש חלקית בשם אגרופיה (דאס מסאה גבי מוסק). בראש סודר, ~~בבבבבב~~ היה גם כוח שנקרא חלבון. היו שם מספר כוחות - הכוח של חיל הים, חיל האויר, חיל מודיעין, אבל האבטחה הקרקעית היתה באחריותנו והיה שם גם כוח ח"ר.

זו חטיבה 35?

ידין:

א. רשף: לא. היתה שם מחלקה של נח"ל. חטיבה 35 הגיעה לשם רק עם פרוץ המלחמה. זה מה שקשור לקי המעוזים. אני לא יודע עד כמה לפרט ועד כמה מידת ההתעניינות שלכם ועד כמה מידת, תסלחו לי, הבקאות שלכם במערכת מבחינת ההכנה. אני פורטתי מעוזים, יש עניין של תצפיות, תעוזים, טנקים, נגמ"שים, הארטילריה, הסיוצ'ים. יכול להיות שאני אדבר שעת"ים בלי שזה בכלל דרוש.

אני מציע שבשלב זה זה מספיק. אנו בקיציים בעקרונות. קיבלנו עדות כבר מהחטיבה הצפונית

ידין:

כך שהפרינציפ ידוע.

אתה היית אחראי גם בגזרה המרכזית וגם בגזרה הדרומית?

אגרוט:

כן.

א. רשף:

אני בכל אופן אולי אגיד שתי מליים, אפרט טכנית את רשימת המעוזים: קצת מאחור בקו התעוזים היו פלוגות טנקים. במקרה שלנו, בגזרה המרכזית היו שתי פלוגות טנקים. האחת בהכרבה והשניה כנול.

מה כירוש בהכרבה?

אגרוט:

א.י.

- 5 - 10 -

מישיבה מט - בוקר

הקד אל"מ אמנון רשף.

א. רשף:

זה שם מקום שכך נקרא במפת הקוד. ומקום שני

שנקרא נורל. בזרר דדרומית היו שלוש פלוגות -

האחת במצורה, השנייה בנוצה והשלישית בצידור. ארטי-לדסה היתה סוללת אחת בגזרה המרכזית בכישוף, 4 קנים 175 מ"מ, ושלוש סוללות בגזרה הדרומית, הראשונה באזור מצורה והשניה באזור קרתמורה, והשלישית במקום שנקרא מבדד. פרט לזה בכל גזרה היתה פלונת חרמ"ש או סיור. בגזרה הדרומית בתעוז בשם שלויזיה ובגזרה הדרומית במקום בשם טלפתיה שזה בסיס הטילים הישן, המשימות (וזה חשוב) המשימות של הפלוגות האלה היו לבצע סיורים בין המעוזים מדי יום ביומו עם שחר בלילות ובנוסף לכך משך שעות האור הם היו ממקמים תצפיות בין המעוזים - ארבע תצפיות בגזרה המרכזית ושלוש תצפיות בגזרה הדרומית. זה ממש על קצה המזלג.

ידין:

איפה היתה המפקדה שלך?

א. רשף:

מפקדת הגזרה המרכזית שזה מפקדת גרוד 184 הירה בססו

מפקדת הגזרה הדרומית, גרוד 52 היתה במיתלה.

המפקדה שלי, מפקדת החטיבה ישובה גם היא בססה, במחנה שכן.

אחר כך אא.

לפני כן או

א.ב.

2677

ועדת הקירה 8.1.74

ישיבה מ"ט - בוקר

הער י"ג רשך

מה שצינתי אלה דברים שהייתי מבדיר אותם כדברים שיגרתיים

של הריערכות. לא התחשתי לכל נושא הכוננו שנקע מהדיעות שהיו לכנ" דמלחמה.

לפני המלחמה מד היה המידע שקך בקשר לאפשרות של פרוץ המלחמה?

היו'ר אגרנט

אחלק את זה. לאור התצפיות שלנו בשטח מצד אחד, ומצד שני לאור

א. רשך:

ידיעות שלנו ממקורות מודיעין, הגברנו את רמת הכוננות.

מתי?

היו'ר אגרנט:

כבר ב-2 באוקטובר מפקדת האוגדה, מפקד האוגדה, אברהם ז"ל,

א. רשך:

הוציא פקודה להעלות את רמת הכוננות, פקודה שעד כמה שידוע לי

קודמה בכריכה והוצאה ע"י מפקדת הפיקוד. ראשי-הפרקים או הכותרות של תסת הכוננות

היו: כוננות מידית - - -

יש לך כה הפקודה?

ידין:

כן.

א. רשך

אולי תקרא את האינפורמציה?

ידין.

זאת לא פקודת מבצע. זאת פקודה... אבל אני יכול להקריא לך

א. רשך.

פקודה שהוצאנו ברכיעי.

עדיין לשני. זאת פקודה בלי אינפורמציה על האויב?

ידין:

אני רוצה להסביר פקודות. נהגנו לתת עדכוני מודיעין קונקרטיים

א. רשך.

לא בפקודות אלא בפגישות מפקדים. ואת הוראות הכוננות המיוחדות

הוצאנו או בכתובים או בעל פה, או בטלפון. כי האינפורמציה המודיעינית זרמה בעל-פה

לאז דווקא בפקודות. מדי יום ביזמו שהוצאנו דו"ח מודיעין יומי שקשור לפעילות

האויב בשטח.

ד"ר.

אולי תסביר אם כך בעל-פה מה היתה הסיבה שהוסברה בעי-פה ע"י.

מקד ראגדד לך. כמפקד החטיבה, מדוע פתאום ב-2 באוקטובר צריך

להגביר את הכיבנה?

א. רשך:

הבחננו בצבא בתצפיות בשטח בכעילוי מיגברה של האויב. בעיקר קצת ייתר

בעומק ופחות בקו הקדמי, אם כי גם בקו הקדמי היו כמה יבירים שדי

קצת בלתי שיגרה.

בנוסף לכך היו הידיעות של ריכוז. כבר אינני זוכר אם זה היה בשני

או בניתוי אחר - ידיעות על תגבור כוחות, על ריכוז ציוד צליחה וכו'.

לסקוב:

שקיבלה מפקדת האוגדה?

א. רשך:

שקיבלתי מפקדת האוגדה. כן. אינני קושר את זה דווקא ל-2 באוקטובר

אלא אני מדבר על ימי החול של אותו שבוע. דבר נוסף: אני יכול לצי

שבאותו שבוע אליף הפיקוד ביקר בגזרת החטיבה שלוש פעמים. כשדי בוקר בבוקרו הוא

הגיע - הוא קיבל עדכון מודיעין לגבי לקט המודיעין שקיבלנו מהתצפיות. אני יכול לומר

שכנודה זאת היתה רגישות.

אם לחזור על הפקודה - הכנודה היתה שכל הכחות בקו יהיו בכוננות

של חמש דקות.

היו"ר אגרנט:

מה זאת אומרת "חמש דקות"?

א. רשך:

תוך חמש דקות הם יהיו מוכנים. ביטול חופשות של קצינים ואנשי קבע,

דבר שלאחר מכן שונה מדי פעם בפעם; פעם התרנו, פעם אסרנו חופשות,

אבל אני אומר כבר על ה-2 באוקטובר. ביצוע תצפית ע"י קציני המעוזים החל בחצות

לפני שחר ועד שעתיים לאחר שחר, והחל בשעתיים לפני חושך ועד חצות לאחר חשיכה.

אנחנו אצו יודעים שהשעות האלו, שעות הבוקר ומעות הערב, הן "שעות התפר" כפי שאנחנו

מכנים אותן, המעבר מיום ללילה ומלילה ליום, ולכן הורינו להם להגביר את התצפית,

והתצפית תבוצע ע"י קצינים. בלילה חייבנו שמפקדים יצפו במעוזים. ועי"כ להעלות את

רמת התצפית. הגברנו את אבטחת הנ"מ. בכל המרחב. הוצאנו הוראה ששומרים שהסורים בקו

יתחילו רק אחרי עליית תצפיתנים מצריים ממזל, כך שנראו שהשיגרה המצדית מתחילה, ואז

נבצע את הסורים שלנו כשכל זה בכיקוח מפקד בדוד או סגנו בכל גזרת. הנהוג היה שסור

דיליה מבע"מ פעמיים בשבוע.

היו"ר אגרנט ובריתו שבוע

א. רשף
הבקורד הזאת (איוני מצין את אותו שביע, כי אח"כ זה השתנה שוב)
דיברה על אחת ליזמים, זאת דפורה שיצאה ב-2 באוקטובר. ב-3 באוקטובר
הוצאו פקידה להוסיף אצבע ארבע תצפיות ארוכות-טווח בקו התעויות, שזה הברכה, נוזל,
טלביזיה וכישור. תעויות שמשם אפשר לצפות גם לצד השני של התעלה. (אחם רואים כמפה-
הברגה, נוזל, טלביזיה וכישור, רכס גבוה שאפשר לראות גם מהצד השני, במקום הזה שאתם
רואים עכשיו לא היתה אפשרות כזאת).

ב-3 באוקטובר וב-4 באוקטובר הוצאו פקודה לצע תרגול ירי בגד
מטוסים, כולל ביצוע ניסוי כלים כנשק הנ.מ. בכל התעויות. ב-4 באוקטובר הוצאו פקודה
שאקרא את הסעיף הכללי בה קודם, ואח"כ עסביר: "עקב שבתון יום-כיפור עלול האויב
המצרי לבצע פעילות מוגברת הן ע"י ביצוע חדירות או פיגועים, או בכל אופן אחר".
למען האמת, הפקודה הזאת יצאה לאור פעילות האויב ומחשש לפעילות אויב מוגבלת.
זאת אומרת, זה עוד לא שראינו את המלחמה בפתח, אבל תשכנו. אגב, זה קרה. קרה כבר
לפני זה, בחדשים יוני-יולי, שבזיקאנד, בימי ששי או שבת או בחגים, הם ביצעו
חדירות קטנות מודיעיניות כדי לבדוק כמה דברים. לכן בסופי-שבוע הברנו את הפעילות
שלנו. גם האקטיבית וגם ההרתעתית.

הפקודה הזאת היתה קצת יותר קיצונית, במגמה שאם ביום כיפור, שז
יום מוכר כיום שבתות במיוחד, הם ינסו לעשות משהו קצת יותר ומעבר לזה - תהיה לנו.
(א) האינדיקציה, (ב) גם המענה לדברים.

לנדני. ממי יצאה הפקודה הזאת?

א. רשף
הפקודה יצאה ע"י החטיבה. אבל עד כמה שאני זוכר, היא ההתבסס
על הנתייה של מפקדת האוגדה.

נבנצל. המיוחד היה יום הכיפורים, ולא דווקא המצב?

א. רשף
אני אומר לאור המצב ולאור התקרבות יום הכיפורים - יצאה
הפקודה. אני מדגיש בכל סוף שבוע עשנו פעילות מיוחדת.

2689

יש פה שורה של פעולות שנאמר לעשות, ונעשה, גם כליד שש

וגם כנציג שבת.

עכשיו מניעים ל-5 בחודש.

י.י.

הפקודה הזאת יצאה ב-4, והורחה לבצע דברים מסויימים ב-5.

א. רשף:

ב-5 יצא משהו מיוחד?

י.י.

ב-5 באוקטובר בשעה 12.30 קיימתי פגישה עם המכ"דים ומטה החט"ב

א. רשף:

וזה היה למעשה תדריך כוננות. כפי שאצא שמחקים בכל תדריך

מהסוג הזה, בדור שסקירת המצב ניתנה ע"י קצין המודיעין של החטיבה, ואדיה ניתנו
הוראות כוננות מיוחדות, וזאת למעשה חזרה על כל הפקודות שאמרו קודם, והגברתן.

אני רוצה לציין שב-5 באוקטובר בשעה 11.25 קיבלנו את

אחד

ההוראה לכוננות מלחמתית. ולמעשה התדריך הזה בא ברצף/אצא לאחר ההוראה. אינני

זוכר עכשיו אם זימנתי את התדריך הזה לכנ"י; נדמה לי שזימנתי את התדריך לפג"י,

אצאצא, מפני שיש לי מ"דים שצריכים לנסוע שעה-ורבע או שעה-וחצי כדי להגיע אלי.

אבל בכל מקרה, בשעה 12.30 ניתן תדריך כוננות למגדים, שקדמה לכך סקירה של קצין

המודיעין. וזה בהקשר לשאלה שלך מה הוצא.

ובסקירה הזאת הוא אמר שיש אפשרות של מלחמה? איך הוא אמר?

היו"ר אברנט:

אנחנו למעשה כל הזמן דיברנו על אפשרות של מלחמה.

א. רשף:

מה זה "כל הזמן"?

היו"ר אברנט:

כשאני אומר "כל הזמן" - על אפשרות כללית דיברנו במשך כל הזמן.

א. רשף:

בשבוע האחרון הדגשנו את זה, לאור הפעילות המצרית, וכך גם

התייחסנו למה שקשור לתגבור רמת הכוננות. לא נאמר במפורש שביום כזה או אחר,

בשעה זאת או אחרת, עלולה לפרוץ המלחמה. אבל על מלחמה צפויה דובר. אולי אדגש

עוד נקודה מפקד האוגדה אלברט ז'ל עמד להתחליף, נדמה לי ב-6 באוקטובר.

ב-7 באוקטובר.

בנצל

א ב-7 באוקטובר אינני זוכר. הזמנתי אותו לכעין ארוסת-פרידה

א. רשף:

2681

מקציני היטלבר מרמ"פ ומנלה, ביום חמשי בצהרים, ב-4 באוקטובר, כה אנ" רוצה
לציין שח" נקדוה (1) אחד המג'דים שלי מהגזרה הצפונית הוזמן לארוחה. אבל מפקד
האיגדה שלח אושר מיד לבזרד העסקית עם סוד שני מג'דים אחרים, לא מהיטלבר. יסיר
איוזה תכנון אופרטיבי מסויים. אני עצרתי אותו. רצייתי בכל אופן שהוא ישתתף בארוחה.
אבל הוא אמר לי: שיעזוב כל דבר, שידוץ מיד לראות את זה. אני חושב שיש לזה חלק
בתחושה.

היו"ר אגרנט: הוא שלח אותו בחזרה?

א. רשך: הוא שלח אותו. ביקשתי ממנו: רבע שעה, רק למלים הראשונות שישאיר
אותו, והוא שלח אותו מיד.

לנדוי: לאיזה תפקיד הוא שלח אותו?

א. רשך: הוא שלח אותו לסייר שטח מסויים בגזרה הצפונית, לקראת תכנון
אופרטיבי מסויים שנקרא "צפניה". זה לא משנה. אנ" רוצה להדגיש
לא לקראת מה הוא שלח אותו, אלא למה הוציא אותו ועד כמה הוא ראה חשיבות לאפשרות
המבטית כל פני החברה הנעימה והכרידה.

לנדוי: "צפניה" הייתה תקנית התקפה?

א. רשך: תכנית התקפה מוגבלת בגזרה הצפונית, תכנית התקפה של מעבר לצד שני
בתחום הגזרה הצפונית. זאת לא תכנית ההתקפה הכללית, אלא זה קטע

מסויים.

נקודה נוספת: הפירוס שהיה שם היה מפקדי פלוגות ומעלה,

ובדרך-כלל נהגו שבארוע מהסוג הזה, לאחר תקופת שרות של כשנה, אם זה נכון או

לא נכון - אומרים שבחים ונפרדים בצורה חגיגית מהיחידה.

המאפיין את הדברים שלו היה, שהמוסיב המרכזי בשיחה היו.

א, יכל להיות וכפי הנראה שאני לא אתחלף בתפקיד, כיון שיש כוננות ייש אפשרות

למלחמה. עקב הכוננות והצכוי לנו - הוא אמר - יכל להיות שאני לא אתחלף בתפקיד.

דב"נ נוסף - וזה המיוחד - שהוא דיבר, במקום להפרד כביכול,

המוסיב שלו היה הכוננות והגברת הכוננות, הערנות ואפשרות לפתיחה באש ע"י המצרים.

זה היה ביום חמשי בצהריים.

זכור לך אם הוא הזכיר סורים או משהו?

ח.לסקוב:

אני לא זוכר, אבל הידיעות שהיו לנו באותו שבוע, שברמה

א.רשף:

הסורית יש ריכוזי כחות, גם היה בעידכונים המודיעיניים

ולמעשה זה גם היה בעתונות. כך שזה היה נחלת הכלל. לבוא ולאמר אם באותו מקרה

הוא דיבר - אני לא יכל לאמר שכן ולא יכללאמר שלא. אבל, התחושה בדבר ריכוז

כחות ברמה הסורית, היתה. בכל אופן, בכל מקרה כשיברנו כסקירות המודיעין

הספציפיות אז הארגומנט הסורי תמיד הודגש והוזכר. גם הדגשנו שזהל אצאל כחות

של חטיבה 7 לרמת הגולן, כחות שריון נלקחו גם מסיני אפילו לרמת הגולן, שריון

ואדס-לדיה.

כל הרגישות של מפקד האוגדה בימים אלה, לא נראתה לכם

י.ידין:

מוזרה, לאור העובדה שאצלכם בעצם היה רק תמרון? תרגיל?

אנחנו אצאל מדי פעם בפעם הגברנו את רמת הכוננות על סמך

א.ששף:

תצפיות בשטח וידיעות, וכל דבר אחר. המודיעין דיבר על כך

שזה כפי הנראה תרגיל. אנחנו - ואני אומר במישור הצבאי - התיתסנו לזה כאל אפשרות

ועדה החקירה - 6.1.74

ישיבת מ"ט - בקר

העדי אלוף-משנה אמנון רשף

א.י.

של מלחמה. אני לא יכל לבוא ולאמר שהצלחנו להחדיר את התחושה וההרגשה לכל חיל וחיל. אבל, מבחינת הפקודות והפעילות והכוונות שהיתה בשטח - זה כיסה. אני מדבר במישור החטיבתי. זה כיסה את האפשרות של פתיח באש. היה ברור לנו, שממצב כזה - וזה גם הודגש - שממצב כזה של תרגיל, קל מאד לעבור למלחמה. ושלמעט כל הכחות שלהם מרוכזים בקידמת הקו. כך גם התיחסנו. בכל מקרה, זה לא נראה מוזר. אנחנו, על ידיעות הרבה יותר קלושות, הגבנו מדי פעם בפעם.

י.א.נבנצל:

האם זה התבטא בכך שכל הקצינים נשארו יום ולילה

קרוב למיפקדותיהם?

א.רשף:

אנחנו הוצאנו פקודה ב-2 באוקטובר שהמפקדים או הסגנים

והמסות יהיו במיפקדות, ז"א לא תהיה התרוצצות רבה מדי

בשטח. אבל, מצד שני, ליחידות, למעוזים, לתעוזים, ניגשנו אם זה לצורך

ביקורים, ביקורות וכדומה.

נבנצל:

אני שאלתי משהו יותר ספציפי - אהמפקדים גם לנו ליד

המיפקדות שלהם ולא חזרו לבתייהם?

א.רשף:

אנחנו יצאנו בדרך כלל אחת לשבוע או אחת לשבועיים הביתה.

בדרך כלל, אחת לשבועיים יצאנו הביתה. כך שלמעשה אנחנו

חיים שם.

אני הודגשתי, שב-2 באוקטובר כיטלנו חופשות של קצינים

ואנשי אשכנז קבע. אנחנו המשכנו חופשות של חילים, אבל מבלי שזה יפגע בכוונות.

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט - בקר

הער' אלוף-משנה אמנון רשף

א.ג.

ביום חמשי, נרנו אפשרות לסמג"ד-ים ולמספר עוזרים.

ז"א לקצינים כרמה שניה לצאת לחופשה. את הקצינים היותר בכירים. ישארו,

המאמץ המעשה בלגא ז"א יני נשארתי. מפקד גרודים נטארו למרות שהם לא היו שבועיים

ומעלה בבית. ואת אותם קצינים שהוצאנו - התזרנו בליילה. זה היה בלילה של יום

חמשי-ששי. למעשה, הם יצאו ובבקר מוקדם הם חזרו בחזרה. כך. שביום ששי הפיקוד הי

בית-ידות, בחטיבה.

בלילה מ-5 ל-6 ליל יום כיפור, כלם היו במקום?

נבנצל .

כלם היו "ססנד-ביי".

א.רשף:

לא מחוץ למקום?

נבנצל .

לא, לא, חס וחלילה. באותו לילה, עבדנו עד שתיים בלילה,

א.רשף .

עד כמה שאני זוכר.

בסקירה מ-5 לחדש, זה הסקירה של קמ"ן, מה הוא אמר בדיוק

יו"ר אגרנט:

ביחס למלחמה? ביחס לאפשרות של מלחמה?

הוא אמר את מה שהיה מקובל באותו זמן, ז"א הוא דיבר על

א.רשף:

ריכוזי כחות, קידום אמצעים, אצא דיבר על כך שמדובר על

זה שזה תרגיל. לבוא ולאמר לך במדויק מה הוא אמר - אני לא יכול. אם אתה שואל

אוחי מה הוא אמר בפרוש - אני לא יכול להגיד לך.

הוא לא אמר משהו על פינולי משפחות רוסים?

י.ידין.

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט - בקר

העז אלוך-משנה א.רשף

א.ג.

א.רשף:

הוא דיבר על הנקודה הזאת. אני לא זוכר אם ביום המשי

או ששי, אבל הנקודה הזאת הועלתה. ברבע שריתה ידיעה,

אני לי זוכר מתי, ~~אז~~ הוא ציין אותה.נבנצל:

כשאתה אומר מה שהיה מקובל באותה תקופה, ז"א מה שהיה מקובל

על אמ"ן באותה תקופה?

א.רשף:הוא נתן ~~פאנא~~ את הסקירה המודיעינית האוביקטיבית כפי שירד.

לבוא ולאמר כרגע, ולהיות מדויק, אם הוא הדגיש שמשה יכולה

להפתח מלחמה, כן או לא, אני לא יכול לבוא ולאמר. אבל, אני לא הושב שזה חשוב,

כי הנקודה הזאת אם היא לא הודגשה ע"י אמ"ן, אז היא הודגשה ע"י המפקד שלו וזה

אני.

במישור הצבאי, במישור הפקודות והמעשים שצריך לבצע - התיחסנו

לאפשרות כזאת. הוא נתן את סקירת המודיעין שלו, על בסיס הפקודה הזאת יצאו הוראות

מבצעות שקדם צינתי, כוננות מידית, הגברת סיורים, הגברת תצפיות, כיטול חופשות,

כוננות מלחמתית. כל הדברים האלה הם פקודות לביצוע.

לנדוי:

ז"א מצד אחד אי אפשר היה לעשות יותר באותו זמן? האם זה

נכון? האם זה נכון, כדי לקבם פני מלחמה אי אפשר היה לעשות

יותר?

א.רשף:המסיבה היתה בכוננות העליונה ~~פאנא~~ במקרה כזה. אני לא צינתי

ואני דברתי קדם על המסמך שהוצאנו ב-4 לחדש. ונתתי את

הסעיף הכללי עקב שבתון יום הכיפורים. אני לא פרסתי מה עשינו בשטח כתוצאה מכך.

2680

- 25 - 30 -

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבת ז"ש - בקר

הער אלוך-משנה - א.רשף

אב.

אני מעזר במפה. (מראה את דגירת המרכזית של התעלה).

גירת התעלה התחלקה לשתי גזרות-משנה, הצפונית והדרומית. בגירת הדרומית, הגירה התחלקה לשתי גזרות-משנה של התעלה. מה שעשינו הוא שביום ששי בלילה סירנו על הסוללה עם נגמ"שים. זה היה ביום ששי בלילה. בגירת הצפונית של הגירה המרכזית הנחנו מארב תצפית בק-לומטר ה-154. הנחנו שני מארבי-תצפית בפרס ובסריק. שתי נקודות).

אחרי רשמה ר.ב.

לפני כן רשמה ז.ג.

- 31 -

וע"ח החק"ר - 8.1.74

ר.ב.א.

ישיבה ט"ס (בקר)

הסד. אל"מ מאמנון רשף

בדרום הגיזר המרכזית, ובנוסף לכך, בצענו על כביש התעלה, בדרום הגיזר המרכזית
 סיור והוצאה מארבים. מה הכוונה? - אנחנו ביימנו (עשינו את זה במטרה להרחיק)

אם מדובר על חריצות קטנות, להרחיק אותם מלחדור, ביימנו שאנחנו מניחים מארבים.

ז"א אם לסכם, אנחנו היו לנו כמה מעוזים בצפון הגיזר המרכזית בצענו סיור לילה

בפער דיר בין שני המעוזים, בצענו שתי תצפיות, ובנוסף לכך בצענו גם סיור על

הכביש.

מה היה תוצאת המרחק של הפער הזה בין אג

לנדאו:

תמסת והאגם המר הגדול?

כ-20 ק"מ.

אל"מ רשף:

בנוסף לכך, עדיין בתוך הגיזר המרכזית

אנחנו עשינו כאן, יש פה כמה נתיבים

באזור האגם המר, בצענו כאן סיורים, במקומות האלה. זה בגיזר המרכזית.

בגיזר המרכזית הדרומית נקטנו באותה השיטה.

(אתם רוצים שאני אפרט?) אני מדבר על אותה השיטה.

המפה הזו היא אחת ל-200 אלף?

נבנצל.

אחר למאה אלף. כל משבצת זה ק"מ.

אל"מ רשף:

בבקר של ה-6 לחודש, בצענו סיורי גישוש

על הכבישים - על כביש התעלה, יותר מוגברים, סיורים יותר מוגברים. דובר נוסף.

איפה זה?

היו"ר אגרנט:

על כביש התעלה.

אל"מ רשף:

דובר נוסף, היה נהוג באגם המר הגדול

שעל חוף האגמים, יבוצע בכל קטע סיור גישוש

רגלי, אחת ליומיים. אנחנו באותו זמן בצענו לאורך כל האגמים, כאן, וגם סביב אגם

סיור גישוש.

ישיבה מ"ט (בקר)

רטר אל"מ א. ישיך

רחגלר משהו בסידורים

לבדאו.

בסידורים האלה לא התגלה, אנחנו בידים

אל"מ ישיך:

שישי, ב-5 לאוקטובר, אנחנו תפסנו חזליה

של שני אנשי מודיעין, אחרי מרדף שנמשך כמעט יום שלם, תפסנו שני אנשי מודיעין מצריים.

ביום שישי בשעה 16.55, הגברנו את הערנות

זכוננות ה-נ.מ. בכל הקו. ביום שישי בשעה 19.00, אני זומנתי לפגישה אישית,

עם מפקד האוגדה (ז"א, נסעתי לרפידים) זה כבר היה אחרי "כל נדרי", והוא

אלף - ביקש ממני סקירה, על מצב הכוננות בחטיבה, ב) עודכן אותי ברקע הכללי

שלמעשי היה ידוע, אבל יצרנו פה קשר אישי בינינו. כאשר למחרת בבקר נפגשנו

שוב-פעם (אני עוד מעט אגיע לזה) בשעה 19.20 ביום שישי יצאה הנראה למעוזים

"מסדק", "ציסן" "מפצת" ו"ליטוף", שאלה המעוזים בגיזרה הדרומית - להעלות

קצינים לתצפית - זה עקב התנועה המוגברת בצד המערבי של התעלה.

ב-20.00 נתנו פקודה למחלקת טנקים במצבה, להכנס לכוננות מוגברת, עקב

אותה הסיבה - של תנועה בצד השני - פה אני רוצה לומר משהו בסוגריים -

כבר אי-אפשר היה להיות יותר בכוננות, היינו בחמש דקות, שזו הכוננות העליונה-

אנשים היו כבדים, נעלים והכל, אבל זה עוד ככה לתן ויזתר מתן דגש על נקודות

מסוימות.

ברבע אחרי חצות, בליל שישי שבת, בשעה

0015, הוצאנו פקודה - לעשות סיוור גישוש, עוד-פעם כנגד פעילות חבלנית

או פיגועים, פרט לכביש התעלה לעשות סיוור גישוש גם על הכביש השני שהוא

נקרא - כביש החת"ם. ז"א להבטיח הבטחה יותר טובה של המערכת הזו.

ביום שבת ב-8.00 או ב-8.30. אני לא זוכר

בדיוק, נכגשנו אצל מכקר האוגדה לקבוצת פקודות ורענון של התכנית האוכרטיבית

עם ידריך שהוא נתן. תוך כדי קבוצת הכקודות הוא נקרא לטלפון, חזר ופרט לנו

ישיבה מ"ט (בקר)

הער אל"מ א. רשך.

את ההוראות המבצעיות שעוד מעט אני אציין. הידיעה שהוא הבילא - שבשעה 18.00 בכו"ה שעת "ש"ן", לא ידעע בדיק למר, יבוצע להיות שמדוכד בנמר דירגיל, יכיל להיות שזה פתיחה באש ומלחמה. בכל מקרה, אנחנו מתחסיס לזה במלוא הרצינות, והיא נתן את ההוראות של כניסה להערכות "שוכח יונגים קטן", כאשר גמר ההערכות...

מה זה קטן?

י. רדין:

אני עוד מעט אסביר. כאשר גמר ההערכות

אל"מ רשך:

בשעה 17.00, כאשר תחילת הערכות הכוחות

היא בשעה 16.00. פה אני רוצה להכניס עוד איזה שהוא נימוק - עדיין הלא חשש שמא פעילות יתר מוגברת שלנו עלולה לדורר את המצב. ז"א, ריינג פיר מצב של רכוז כוחות מצרי, רכוז כוחות ישראלי, דחששנו; הא היתה היתה, באם נבצע פעילות שתראה בצד השני, הפעילות הזו עלולה ליריד את המצב לפתיחה באש, שיכול להיות שהמצרים לא מעונינים בה. כחוצאה מכך הזכתב - לבצע את ההערכות (כפי שאני עוד-מעט אפרט) תוך שמירה על השיגרה וכמה שיותר דברים לעשות בצורה סמויה. לדוגמא - אם אני צריך לקפל את התצפית מקר התעלה אחורה, יכולנו לתת פקודה בקשר שתקלט ע"י המצרים ולקבל אותה. במגמה לא לחסוף אותה.

יכולת לתת פקודה איפה?

היו"ר אגרנט:

יכולתי לתת פקודה בקשר, בדין שהיא אז

אל"מ רשך:

היתה עלולה להקלט ע"י המצרים, במגמה לא

לחסוף, דעו-פעם אני אומר - על רקע של הדדירות אפשרי - שלחתי קצין-דן

שגסע דובר אתם בצורה פיסית בעל-פה, ולא באמצעות מכשיר קשר.

ההוראות שהיו, המשמעות של הפקודה הכללית שהיתה:

(א) לדלג תצביות מקר המים לאחור, שזה חלק

מההערכות שנקראת "שוכח יונגים".

מה ז"א?

היו"ר אגרנט:

2633

ד.ב.א.

-40-34-

ועדת המקירה - 8.1.74

ישיבה כ"ט (בקר)

ד"ר אל"מ .ר. רשך

אל"מ רשך:

אני קידם הסברה, שעל קו התכלה

היו לנו 7 תצפיות. התצפיות האלה במקרה

של "שובה יוניים", צריכות לדלג מספר ק"מ מזרחה, למקומות קבועים, ולא

להכבא בטווח 200 מ' מהאיב. אלץ לדלג קצת יותר מאחור, ואז הם צופים על

המרחב כולל על הצד השני.

המשך דבריו רשמה ש.א.

לכנ"ר כי רבא
שא

2631

- 41 -

ועדת החקירה - 8.1.78
ישיבה מ"ט - בקר
אלון משנר א.רש

ההוראה היתה לדלג על המחסומים. על הכבישים היו מחסומים.

מד דיתה ההוראה הראשונה ?

היו"ר אגרנט

לדלג חפזית, ב 5-7 ק"מ אחורה.

א.רשף:

דבר נוסף: להעביר את המחסומים. היו לנו

מחסומים קדמיים מעל הכביש, להעביר אותם אחורה.

אל מחוץ לשורה הארטילריה, ולפנות את המעוזים המדוללים. פרט לשני מעוזים שהיו

מאוישים חלקית - "לקקן" ו"אגרופית", להכנס למצב של כוננות "ספיגה". זו הגדרה

שהמשמעות שלה להיות מוכנים לאפשרות של פתיחה באש, אם זו אש ארטילריה, נשק קל או

אפילו מטפסים.

הפלוגות שהיו בתעוזים יוצאות מהתעוזים להניח

קרוב ליד הרגל, שהם לא יהיו במסרה הזאת, שזו מסרה ברורה. וכל פלוגת טנקים

משגרת מחלקת טנקים לעמדת חפזית קדמית באיזור כביש התעלה.

בנוסף לכך חבורות הפיקוד הקדמיות (חפ"קים) של

המגד"ים גם הם יוצאים קדימה.

הפקודה הזאת ניתנה בעל-פה לי כשהייתי נוכח בקבוצה

הפקודות הזאת, ובמקביל היא ירדה כשלפון בין החמ"לים מחדר המלחמה של האוגדה

(חמ"ל - חדר מלחמה).

אתה שמעת בעל-פה כאשר היית שם?

היו"ר אגרנט.

כן.

א.רשף:

איפה היה אז מפקד האוגדה?

היו"ר אגרנט:

כרפידים. בשעה 1200 אני קיימתי קבוצת פקודות

א.רשף.

של החטיבה בחטיבה כחמ"א. קבוצת הפקודות הזאת

אמורה הייתה להיות בשעה 1500, אבל כשקבלנו כבר את הידיעה הקונקרטי לגבי שעה

"ש" צפויה בשעה 1800, קידמתי את זה לשעה 1200, בפקודה הזאת ניתנו כל ההוראות

המבצעיות. בשעה 13.30 קיבלנו פקודה של כניסה לכוננות "ספיגה". פיזרתי מיד

את קבוצת הפקודות, וכל המג"דים התפזרו וההוראות ירדו לכוחות. בשעה 1400 התחילה

המלחמה.

נבנצאל :

איך מריחם לזה "שובך יונים" וכוונות "ספיגה" ?

א. רשף :

זה לא עומד בסתירה. "שיכר יונים" זה תכנון רצחני

שאתה נערך עם הכחות בצורה מסוימת לקדחת אכסדית

של בלימה. אתה במקביל את עצמך לספוג ארסילריה או מסוסים. זה ממש לא עומד בסתירה.

הייתי אומר ש"שובך יונים" כולל בתוכו "ספיגה". בצד הפסיבי זה כולל בתוכו גם "סכיגה"

נבנצאל :

ז"א שמתוך "שובך יונים" שצריך היה להיות נערך

בין 1600 ל-1700, הוקדם?

הקדמנו ל-13.30.

א. רשף :

את החלק שנקרא "ספיגה"?

נבנצאל :

למעשה כבר הקדמנו את הכל. ברגע שכבר היה 13.30

א. רשף :

כבר הקדמנו את "שובך יונים"

כולל את חנועת הסנקים?

לסקוב :

כולל את יציאת הסנקים. עכשיו, פה צריך לזכור,

א. רשף :

אנחנו קיבלנו את זה ב-13.30. התחלנו להוריד את

הפקודות. אנחנו את הפקודה קיבלנו ב-13.30. הפקודות התחילו לרדת לשטח. היו פלוגות

שכבר היו, כאשר המלחמה נפתחה, במצב של היערכות או סוף היערכות ל"שובך יונים". ידוע

היתה פלוגה בהכרזה שהפלוגה כבר היתה בתנוון, כאשר התחילה ההפגזה הפלוגה היתה בתנוון

והמתלקה עם המ"פ כבר היתה בתנועה בדרך. כך תפסה אותם המלחמה. פלוגה אחת הם היו

כבר על הסנקים, הם עוד לא יצאו. פלוגה שלישית היתה בדרך לסנקים. השאלה איך הספיקו

להודיע. לדוגמא : פלוגה מסוימת ב-20 ל 1400 הספיקה היה באמצע התדריך של דברים כלליים.

אז אמרו לו : צא החוצה. אז הוא ביקש הארכה. אמרו לו : עזוב את הכל, צא החוצה.

והוא הכסיק. בדרך זה תפס אותו.

במעוזים - ופה אני מדגיש בניגוד לכל הסיפורים -

מתוך חקירות שאני עשיתי, בשעה 2, או א נאמר אחרת - כאשר התחילה המלחמה, כל

המעוזים שאני בדקתי בגיזרה המרכזית והדרומית היו בכוונות "ספיגה".

כאשר כרצה המלחמה ?

היו"ר אגרנט :

כאשר כרצה המלחמה. היו בכוונות "ספיגה" ומוכנים

א. רשף :

למצב הזה, ז"א - למרות שכביכול...

אתה מדבר על הספורים שהם לא ידעי לבושים?

היו"ר אגרנט:

כן, כן, כבישה, תחבונים - הכל.

א. רשף:

זה לא נכון?

היו"ר אגרנט:

זה לא נכון. אני בדקתי, בכל המעוזים אני בדקתי

א. רשף:

את זה וזה לא נכון. לדוגמא במעוז בשם "נשפן"

- הם גפלו אתר-כך בשבי חלקם - מפקד המעוז אמר לי: כשגפלו הפגזים הראשונים, הוא

היה בעמדת תצפית עם הפריסקופ והוא גילה שישר ישנה צליחה עם סירות גומי של המצרים.

זו עמדה שיש לה פריסקופ שבאמצעותו הוא צופה על המים. זה המקום ששם הוא צריך להיות.

והוא מיד ציהה צליחה מצרית בסירות גומי. הפעיל את המעוז והשמיר אותם, במעוזים

אחרים היתה איתה תמונה. ז"א - הכוננות היתה כוננות.

אני רוצה לחזור רגע אחד לפני זה, לפני המעוזים.

ידין:

בבקשה.

א. רשף:

אתה קיבלת בבקר את ההוראה להיות מוכנים "שובך"

ידין:

יונים "ולכל המאוחר לגמור את זה ב-1700, להתחיל

ב-1600. בצהריים, אתה אומר, ב-1200 כבר היתה פקודה לבצע את זה יותר מהר, מיד?

לא.

א. רשף:

אבל ב-13.30 קיבלתם פקודה לקדם "שובך יונים מיד"

ידין:

- נכון?

נכון.

א. רשף:

למפקד חטיבה השכנה שלך הצפונות, ללוש, פחות

ידין:

או יותר, אני לא בדקתי, אני מעיין בעדות שלו באוכף

כללי - זה פתור או יותר מתאים ללוח הזמנים הכללי, כי אתם קיבלתם את אורן ההוראות.

אבל יש שם ייזה דבר שאצלר לא שמעתי. הוא כוחב שבשעה 1200 רוא חזר למפקדה וחזר

על פקודת "שובך יונים" וכו' וכו', "בעוד אנו יושבים קציני המטה של החטיבה נתקבלה

שא

2634

50 - 44

ועדה החקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט - בקר

ילוף משנה א.רשף

היו"ר ממפקד אג"א האוגדה ב-13.12 שם להפעיל את "שובר יונים" מידע, יר מר

שהיה אצלך ב-13.30.

הוא דיבר איתו לפני.

א.רשף

זה בסדר, לא על זה אני רוצר לשאול אורח.

יריין.

הוא אומר להפעיל בקודה את הכל. זה כל מה שאנחנו

יודעים. אבל - הוא אומר - ב-13.22, ז"א- 10 דקות לאחר זה החפצקסר מפקד האוגדה

אליו "והודיע לי ששובך יונים יופעל פרט לסנקים, שאותם יש להפעיל לפי לוח הזמנים

הקודם. היינו - 1800." היה אצלך אותו הדבר?

לא.

א.רשף.

אחרי כן רשמה

2635

קכני כן שא.

א.

- 51 -

ועדת החקירה - 0.1.74

ישיבה מט - בוקר

הער אלמ אמנון רשף

א. רשף:

אני שבעתי אני זה אחרי דמלחמה לגביו. לגבי

זה לא חל. ואני עם התקבל הפקודה הכעלת את

הכל כולל הסנקים.

מה זה שובך יונים קטן? יש גם גדול? מה ההבדל?

לנדוי:

שובך יונים גדול המשמעות, ככה קודם ציינתי

א. רשף:

(מראה על הכפה) הגזרה הזו היתה כאחריות של חטיב

275 וכל הגזרה הזו היתה באחריותי. בשובך יונים גדול חטיבה עורפית שנמצאת

בדרך כלל בביר חעזה מאחור, ^{גזר}

זה 401?

לסקוב:

401. מקבלת את האחריות על הגזרה הדרומית.

א. רשף:

ומביאה אתה כוחות, ואז אני מקבל ממנה גדוד

סנקים נוסף, הוא מביא אתו עוד גדוד סנקים ומגדודיו הצפוניים עוד גדוד סנקים.

זאת אומרת, במקום שאני אשלוט על כל המרחב הזה, יש פה עוד מפקדת חטיבה ששולטת

על הגזרה. הגזרה שלי מצטמצמת בהרבה, זה מצד אחד. מצד שני יש תגבור כוחות

שמתווסף לכל גזרה כזו עוד גדוד סנקים אחר. זה באופן כללי, זה גם קשור

בארטילריה אבל זה באופן כללי.

וזה לא הופעל?

לנדוי:

זה לא הופעל בשלל הזה.

א. רשף:

שובך יונים קטן זה בלי החלק הזה של ההיערכות?

נבנצל:

נכון.

א. רשף:

בלי חטיבה 14?

נבנצל:

בלי חטיבה 401.

א. רשף:

א.י.

- 52 -

ישיבה מט' - בוקר
הער' אל"מ אמנון רשף

איפר ייחיד חטיבה 401?

אגרנט:

באזור ביר תמדה, רפידים, והייתה עוד חטיבה

א. רשף:

460 גם במרחב הזה.

ב-13:30 אתה עוד היית תחת ההוראה שיש לכוול

נבנצל:

אבל בצורה שלא תעורר את האויב יתר על דמיונה?

לא. אני לא יודע היתה הוראה, אבל אני כבר

א. רשף:

הייתי משוחרר מזה.

ממתי ראית את עצמך משוחרר מזה?

נבנצל:

ב-13:30. ב-13:30 פתחנו כבר בספיד. לא ההיחסן

א. רשף:

כבר לדבר הזה.

רק אז, אבל לא ב-12 כקבוצת בקורות?

נבנצל:

לא, לא.

א. רשף:

אני רוצה לחזור לשאלה קודמת שלי - מתוך ההנחה

ידין:שמה שמה שמסר לנו מפקד ~~החטיבה~~ ^{החטיבה} זוהי עובדה,

יכול להיות היה שמפקד האוגדה היה שיקול שבגזרה הצפונית בגלל הסנפירים

וחלקי הפלסטק וכל הדברים האלה - הוא לא רצה לקדם את הטנקים בזמן שאצלך

הבעיות היו אחרות. אני אשאל את השאלה אחרת, אתה לא יכול לדעת מה היה בראשו,

אבל מתוך שאתה מכיר את הגזרה מה יכול להיות שיקול של מפקד האוגדה, אם היה

מזה, לשוני כפקודה לחטיבה של אלוש לעומת החטיבה שלך. - שם הכל בלי טנקים

עד שעה 15 ואצלך הכל עם טנקים מיד?

2037

ישיבה מס' בוקר
אלימ א. דשן

- 53 -

אז

אני לא מוצא שום סיבה שקפ"ז יעזוב בדעתו
אלא אם הוא ק"ב לכן א"סור.

א. רשד

מבונה?

ידין:

כן.

א. רשד:

אתה אומר שכל זה שמעתי רק אחרי דמלחמה ממפק-
החטיבה?

ידין:

כן.

א. רשד:

פנימי
והיה על זה בירור בנושא הזה/ בין החברה
אם הפקודה היתה מלמעלה או מלמטה?

ידין:

לא. בתחקיר כניסי סנפרך הוא ציין את זה
ואני שמעתי, נוכחתי בזה, שמעתי. (זאת אפמרת

א. רשד:

אני לא), אני גישב שהם גם התחילו בתנועה ועצרו אותם.

כן, הוא אומר שהוא התווכח.

ידין:

אני לא מוצא פה שיקול טקטי.

א. רשד:

את זה אנו נברר עם מפקד האוגדה.
עוד שאלה קסנה אם אפשר כרגע הזה שאנו נמצאים

ידין:

בר - האם בשעה בין 12 ל-1. קיבלת מהקמ"ן שלך על

עכשיו כן, אז לא.

א. רשד:

עכשיו כן? ואז לא, מה זאת אומרת?

ידין:

אז לא קיבלנו.

א. רשד:

אז זה ארה אומר עכ כל האחריות? כן?

ידין:

2693

דלדר ההקדמה - 8.1.74

ישיבה מט - ביקור

גל"מ זמנון רשך

א.ו.

- 54 -

כן, כן. חיובי. כל מה שאני אומר אני אומר
במלוא האחריות.

א. רשך:

אבל זו נקודה מאוד עדינה. אני רק אומר לך.

ידין:

אני מוכן לרשום את זה לעצמי לבידוק, אני כרגע
אומר שלא.

א. רשך:

אני אומר את זה רק מפני שהקמ"ן הפיקודי דודיג
שהוא מיד קיבל את הידיעה העביר את זה לקמ"נאים

ידין:

של החטיבות.

של האוגדה.

לסקוב

לאוגדה - לא לחטיבות?

ידין:

א. 275 זכר

לסקוב:

טוב, אחה לא זוכר.

ידין:

אני לא זוכר.

א. רשך:

אז תבדוק את זה. היות שזו נקודה שעומדת לכאורה
בניגוד לעדות אחרות בגזרה. רק בגלל זה אני שואל

ידין:

יש פה דבר שאני מוכרת להדגיש אותו -

א. רשך:

מתי זה היה ב-12?

א. רשך:

ב-12:02 ענף 6 אמר שקיבל את זה מקמ"ן דרום.

ידין:

אני רוצה להדגיש פה איזה נקודה - זה לא שינה.
היו לנו אינדקציות, היו לנו דברים. מבחינה מס

א. רשך:

2633

ועדת החקירה - 8.1.74

או.

- 55 - 60 -

ישיבה מס' - בוקר
הער' אל"מ אמנון רשך

בשטח זה לא צריך לשנות כי אנחנו דחייחסנו לזה מהצד הצבאי, התייחסנו
ליזר בצד הצבאי. זאת אומרת, יכול להיות שמבחינת תחושה זה היה תורם לך
קצת יותר או כחות. אבל היורה כבר היתה.

זה בכל זאת הבדל. אני אגע אחר כך בבעיה אחרת יד"ן.

שקשורה לחסיבה שלך, על סמך תלונה שקיבלנו,

אינני יודע אם היא נכונה. מאם ב-12:05 אתה היית מקבל
שכירושו שכל רגע יכולה להיות ספיגה, יכול להיות שאתה היית נותן הוראה
לכמה יחידות מיד לצאת מתעוזים, מיד להיות במקומות.

אני קיבלתי את זה ב-13:30. א. רשף:

זהו, אבל אם היית מקבל ידין:

ב-12:05 זה שעה וחצי לפני כן.

כן. לא שיכול להיות שהייתי. אבל הייתי נותן. א. רשף:

נעשה כעת הפסקה. אגרנט:

אחרי כן אא.

היו'ר אגנס

בבקשה.

א. רשק

נדמר לי שרצ"ח לשאול עוד איזו שאה.

ידן

לצ. זה היה הענין ההוא - - -

היו'ר אגנס

גמרנו את השלב הראשון. עכשיו תמשיך לספר לנו מה שקרה.

דיברת עכשיו על המידע שלך, על הכוננות שעשיתך, עד

שעה 13.30, כשהוציאו את כל ההוראות.

א. רשק

למעשה הזכרתי גם את פרוץ המלחמה, וציינתי שלמעשה בפרוץ

המלחמה המצב היה שכמעדונים - המעודונים היו בכוננות

לספיגה. למעשה הם היו מוכנים, פלוגות הסנקים היו בתהליך של יציאה מהתעודונים,

ובאופן מעט הם הוזנקו ישר לעבר העמדות הקדמיות, שאנחנו כינינו אותן כ"ראמפות

אחוריות" של התעלה. הכוונה היא לעמדות שנמצאות במרחק של 2 עד 2,5 ק"מ מהתעלה.

ידן

אלה הסנפירים? מקביל לסנפירים?

א. רשק

בגזרה הצפונית הם נקראו סנפירים. אצלנו הם נקראים

ראמפות.

היו'ר אגנס

זה מה שקוראים גם "סנפירים".

א. רשק

בגזרה הצפונית. בתחום שלי, בגזרת החטיבה, לא היו
סנפירים

סנפירים, היו רק באיזור הביצות. אלו היו ראמפות

שאנחנו כינינו אותן, או היו גם עמדות טכעיות ששפרנו או אפילו לא שיפרנו, אבל

המדובר על עמדות שנמצאות 2 עד 2,5 ק"מ מהתעלה, שם היינו ערוכים לתפוש עמדות

ע"י הסנקים ולירות לעבר הצד השני.

בחלק מהמקומות, כשהסנקים הגיעו לעבר הראמפות, הם כבר

זיהו, או אפילו נתקלו, בחוליות חי"ר, ציודי סנקים (חוליות שהיה להם נשק נ.ט,

נשק נגד סנקים), שכבר עברו את התעלה לצד המזרחי. ואז הם התחילו - - -

על יד הראמפות?

א. רשק

כן. חלק על-יד, חלק - - -

- לפני שהגיעו לראמפות?

היו'ר אגרנט:

לפני

א. רשף:

לא. לא היה מצב/שהגיעו. זאת אומרת - - -

אחר כך שהגיעו?

ידין:

היה מצב שכשהם הגיעו לראמפות - המצב הקצוני היה שכשהם

א. רשף:

הגיעו לראמפות, על הראמפות היו חוליות. זה היה המצב

הקיצוני לרעה. היו מקרים שהם בכלל לא הגיעו לאזור (הכוונה למצרים), ואז הם

התחילו להלחם בכוחות החי'ר שצולחו, בטנקים שהיו בצד המערבי של התעלה. הם התחילו

אז להלחם בכוחות החי'ר שצולחו את התעלה, ובטנקים, בסילים, שהיו מעבר המערבי

של התעלה, על הראמפות המצריות.

השאלה היא איך אתם רוצים שאתאר זאת בלשון, שוטפת,

את המשך הלחימה?

כן.

היו'ר אגרנט:

אני אומר עוד פעם. במל מקום כזה, כל פלוגה שנתקלה -

א. רשף:

נתקלה בסוג אחר של בעיות. ברור שעם המגע הראשוני

וההיתקלות הראשונית באויב, כבר התחילו להיפגע כלים, הכוונה לטנקים, ואנשים.

ובסיכומן של דבר תפשו את קו העמדות האחוריות הללו.

הראמפות.

ידין:

הראמפות. אני בכוונה אומר "עמדות אחוריות" מפני

א. רשף:

שבחלק מהמקומות זה עמדות טבעיות ולא ראמפות. אגב,

במאמר מוסגרי. בחלק מהמקרים ~~שנאמרו~~ עשהו עמדות טבעיות - המצרים לא היו שם,

כיוון שלא היה שום דבר שיסגיר את ההכנות בשטח.

ואז התחלנו לנהל קרב-אש עם האויב. ברור שכאן היו

לנו יחסית מעט כוחות, מול כוח מצרי גדול מאד. ~~אחרי~~ הטנקים ירו ופגעו בהרבה מאד

חיילים מצריים, אבל הגל המשיך וזרם, ולמרות האבידות שגרמו למצרים, פה ושם

עוד טנק נפגע ועוד טנק נכבד, ולאט-לאט היו יותר ויותר טנקים פגועים שלנו.

בשעה 17.30 - - -

נבנ ג'י
עוד לפני זה. חיל האויר הופיע בא"ז צורה?

א. רשף.
אני לא הסתייעתי בחיל אויר. אולי כה ושם הופיע, אבל
לא בצורה מאסיבית. הוסבר לנו - וזה נכח הבן - סלייד
התכנית ראסטרטגית של צה"ל, העדיכות ניתנת לחזית הצפונית, ופעלנו בלעדיו.
בשעה 17.00 קיבלנו פלוגת טנקים נוספת לגזרה המרכזית.
בגזרה המרכזית היו שתי פלוגות טנקים בלבד. והפלוגה שקיבלנו היתה הפלוגה השלישית.
ידין
מאיזו יחידה היא היתה?

א. רשף:
היא היתה שייכת לחטיבה 460.

ידין
זה בית-הספר?

א. רשף:
בית-הספר, כן. ב- 17.30 הגיע גדוד 79, עם שתי פלוגות
טנקים.

ידין:
גדוד 79 זה חטיבה 7?

א. רשף:
מחטיבה 401.

ידין:
עם שתי פלוגות טנקים?

א. רשף:
כן. והפלוגה השלישית "שלז", שגם היא של 460, הגיעה
יותר מאוחר.

ידין:
מה זה "שלז" (במרכאות)?

א. רשף:
אני קיבלתי פלוגה שלישית מ-460. גם הוא קיבל כלוגה
שלישית - - -

ידין:
גדוד 79. תוספת?

א. רשף:
79. כן.

ידין:
פלוגה שלישית של גדוד 79?

א. רשף:
שלו. אני אומר. "שלז" במרכאות.

ועדת חקירה - 8.1.74
ישיבה מ'ט - בוקר
דנד א. רשף

גמלא גם היא הייתה של 460?

ידין

א. רשף

כן. מפני שהוא לא ראה את המ'פ, הוא לא ידע מ'ימ'פ,
ואני סיפרתי לו בשבת האחרונה מ'י הוא המ'כ, ואם הפלוגה
השלישית של גדוד 79. שבצהרים הוא קיבל אותה מחטיבה 460.

היו'ר אגרנט:

מי קיבל אותה?

ידין:

מפקד גדוד 79 קיבל אותה מחטיבה 460. הוא הוכיח עם
שת" פלוגות בלבד. אז הוסיפו לו לכאורה פלוגה אחת
מ- 460, לא מ-401. הוא שייך ל-401.

היו'ר אגרנט:

מתי הוא קיבל אותה?

א. רשף:

יותר מאוחר. זה היה בערב. אינני זוכר את השעה.
הפלוגה הזאת הגיעה עם הסמב'ד.

עוד נקודה אחת שאני רוצה להדגיש: בשעה 17.55 הוצבה
בפועל הגזרה הדרומית תחת פיקוד חטיבה 401.

ידין:

זה "שובך יונים מלא"?

א. רשף:

זה שובך יונים מלא. בשעה 17.55 ~~2x55~~ הועברה בפועל.
הפקודה לכך הייתה יותר מוקדם, ב-4 בערך. הועברה הגזרה
הדרומית לחטיבה 401.

ידין:

כלומר, כשאני שואל לפי שובך. ~~אצאצא~~ אחת אמרת לנו שלכ
שובך יונים מלא 401 הולכת קדימה, לוקחת את הגזרה

הדרומית, ואחריה חלק למרכז. זאת אומרת למעשה שזה לפי שובך יונים נכון?

א. רשף:

נכון.

המרכזית
עכשיו אצטמצם רגע בגזרה/ ~~הדרומית~~, ואתאר. (אם אתאר

יותר מדי מכורט - תגיד לי).

היו'ר אגרנט:

מאז הייתה להם אתריות לגזרה המרכזית?

א. רשף:

המרכזית בלבד, כן.

י.ב.,

2704

- 55 - 70 -

וערך דקירה - 8.1.74
ישיבה מ"ט - בוקר
הר"א, רשף

אכשר לעשות משהו אחר. אתאר מה היה בדיומיר ט

שאני עזבתי. ואח"כ אחאר את רמרכזית, ושם ארוץ ואפתח.

במצווה כחלקת טנקים נעה לעבר בוצר. ברתאס לחכוייח,

ויחרח הפלוגה ממצווה נעה לעבר עמדות אחוריות באיזור ליטוף. וה"א י"א נתקנה

באויב באיזור העמדות, אלץ השטח היה די פנוי.

אח"כ רשמה א.ג.

ועדת הזקירה - 8.1.74

לפני רשמה אא

ישיבה מ"ט - בקר

- 71 -

אג

לוח-משנה דשף

הפלוגה שהיתה ~~פאפא~~ ב"נוצה" קודמה לעמדות האלה והיא
 ב"צידה"
 נתקלה באויב והתחילה להלחם על הרמפות. אותו דבר פלוגה ~~פאפא~~ נתקלה באויב בשטחנו.
 במקביל, שני סנקים נשלחו לרס-סודר ומחלקת סנקים יצאה למזה לתגבר את המעש ~~סאמו~~.
 בציר של הג' פיס (מראה על המפה) היתה לנו ידיעה שחדרו כחור אמפיביים לציר עצמו
 והם בהמשך הושמדו ע"י חטיבה 401.

לגבי הגיזרה המרכזת, מ"הכנלה" הסנקים קודמו לראמפות,
 נתקלו באויב בשטחנו וילחמו באויב באזור הזה כנגד האויב הצולח, מלחמה קשה מאד ואכזריו
 מאד. מ"נרזל", מחלקה אחת עם סגן מפקד הפלוגה נעה לעבר "מצמד" ויחרת הכלוגה נעה
 לעבר הראמפות שליד "פורקן" ונתקלו כה גם באויב.

צינתי שב-17 לספטמבר קבלנו פלוגה נוספת. היא קודמה
 למשימה קדימה וגדוד 79 שהגיע יותר מאוחר, פוצל לצירים דשונים עקב הנפגעים.
 בכל ציר כבר היו לנו כלוגות פגועות, ואז מג"ד 79 עם פלוגה, נע לעבר אזור "פורקן" -
 "מצת", אזור ~~פאא~~ שבו היתה צליחה מצרית. זה מצפון לתמסח. המג"ד יצא לכאן עם
 פלוגה. כלוגה נוספת עם ~~פאא~~ סמב"ד 184 נעה לעבר "חזיון" ויותר מאוחר סמב"ד
 79 שנע עם הפלוגה השלישית יצא לאזור החוה הסינית. זה בצד הצפוני של האגם המר הגדול

אני אמרתי שהיה כאן פער גדול בין המעוזים. אני הוצאתי
 סיור משורין על הכביש צפונה, מספר ק"מ צפונה מ"מצמד" ובקשתי ממנו שיתקדם בזהירות
 ויראה מה קורה שם, כי השטח הזה היה שטח שלא היה בו מצפה ולא היו לנו ידיעות
 עליו, כאשר כבר אחרי הצהרים ~~פאא~~ בארבע המצרים חקפו רגלית, עם כחות חי"ר את"סלכיו
 זה תעוז. אנחנו תקפנו נגד. בכל זאת, לא היתי שקט. הוצאתי סיור משורין מספר ק"מ צכו
 והוא הגיע לאזור "לקסיקון 250" בערך, הודיע לי שהכל שקט ולאחר מכן הוריתי לו
 לחזור חזרה ואיבדתי את הקשר אתו אחרי שהוא חזר. הסיור חזר ואבדתי את ~~פאפא~~ דקשר אתו

2705

- 72 -

י"ד תתק"ד - 8.1.74

ישיבה מ"ט - בקר
הער' צ"ור-משנה א.רשף

א.ב.

אז שלחתי את דסמנ"ד של 79 עמפליגר ניספ"י לצ"י צ"ור שמבה"נת" היה אזור השור
ולא היה ברור ל' מה נעשה שם. שלחתי אותו לראות מה ~~שם~~ מרחש שם. זה בין "מיסורי"
ו"עמיר". הכת השני, שנשלח. נתקל גם הוא באויב. הסמג"ד נפצע מ"פ נפצע. היו שם
פצועים והכת השתבש. זה דבר אחד.

באזור "פורקן"-מצת" נתקלנו באויב. הגענו עד מעבר לכביש
התעלה וכך נלחמנו בשעות שלאחר מכן. אותו דבר למעשה גם התרחש ב"חזיון". סנקים
עמדו במרחק של 2 ק"מ מהתעלה פלוס מינוס ולחמו.

בבדיקה שקימתי עם מפקדי המעוזים באותה שעה, בשעות הערב, קימתי
את הקשר בטלפו, ל"מצמד" ול"פורקן". ול"חזיון" ברדיו. התברר שב"מצמד" וב"כורקן"
המצב תקין, שפיר. ב"פורקן" היה פצוע קל אחד שלא מחייב פינוי. ז"א, אם עלולה להשאל
השאלה אם חילצנו מהמעוזים, אז א) זה היה בניגוד לתפישה, כי לא השאירו את האנשים
כדי לחלץ אותם. ב) לא היה מצב שצריך היה לחלץ אנשים באותו זמן.

לעומת זאת, ב"חזיון" היו פצועים והרוגים. מפקד המעוז היה פצוע
קשה - נקטעה לו יד, ועשינו מסכר נסיונות ~~אחרי~~ להתחבר למעוז הזה ולא הצלחנו.
שתי פלוגות סנקים, אחת אחרי השניה, ניסו לחדור למעוז ולא הצליחו עקב סנקים
פגועים ואנשים. כך נמשך כל הלילה.

יותר מאוחר - אינני זוכר מתי זה היה - קבלתי גרוד נוסף. זה כבר
היה בחשכה. גרוד 196 מחטיבה 460. זה גרוד סדיר עם שתי פלוגות סנקים, שאותן
הכניתי לאזור שבין "פורקן" ו"חזיון" במגמה ליצור פה לחץ נוסף. הם עלו על מארבים
והשתבש קצת.

2507

- 80 - 73 -

ועדת ההקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט - בקר

הער אליף-משנה א.רשף

אג

אני לא אתאר את זה לפרטים וכך כל הלילה היי ממשי יחיימו באזור הקדמי

כאשר אפשר לאמר שביום ראשון בבקר אנחנו היינו באותו אזור של כביש התעלה.

מה היה בבקר יום א'?

היו"ר אגרנט

היינו באזור התעלה הקדמי במגע עם האויב.

א.רשף

בכל הגיזרה, ז"א מול צירי הפריצת של האויב

במגע עם האויב. בערך היינו בקו הזה של "חכיבה 27" - "נוזל". בקו הזה.

אחרי רשמה ר.ב.

לפני כן רשמה א.ג.

- 81 -

ועדת דיקור - 8.1.74

ר.ב.א

שיבה מ"ט (בקר)

הסר אליש א. רשמי

כך היה במשך כל יום ראשון, כישר דבציר

אל"מ רשף

המטרידה היתה, חילוף אנשים מחזיון.

כאשר אני נוכחתי לדעת מה קורה, ועשיתי הערכת מצב, הבנתי שכדאי (זה

כבר דובר אחר יממה של לח" מה) הבנתי שכדאי לכנות את המכונים.

לחזיון לא הצלחנו להגיע.

זהם נפלו בשבי?

היו"ר אגרנט:

הם יותר מאוחר נפלו בשבי. כאשר אני אימר-

אל"מ רשף.

לא הצלחנו להגיע, אני מדבר על יום ראשון,

אני לא מדבר כל יום שני, כאשר אובדה של ברן, אובדה, 462 תקפה ולא הצליחה

עם כוחות הרבה יותר גדולים ואיבדה הרבה סנקים. פה במאמר מוסגר אפשר לומר -

שלא היה כה ענין של הפקרה, אלא פשוט מאד אנחנו רכזנו, אני לא חושב שאפשר

בכלל להעלות על הדעת כמה דם נשפך כדי להגיע למקום הזה. לא משנה אם אנחנו

איבדנו, 30, 50 ו-70 סנקים על הדבר הזה. אני חושב, זה לא דבר שאפשר לקבל אותו

אבל מבחינה מוסרית, אתה תוקף ותוקף ותוקף...

הכל על חזיון?

י. ידין

כן.

אל"מ רשף

דברתי עם האנשים כאשר חזרו מהשבי, בנתיח

דרך 30 סנקים, רק, אבל זה לא יאומן שעל דבר

כזה אנחנו תוקפים ותוקכים עם נסיונות להגיע לאיזה שהוא השג, ולא מצליחים.

בשלב זה, כאשר אתה מדבר, על יום ראשון

י. ידין.

בערב, היו כבר סנקים של האויב. גם כן

במזרח פה?

כן.

אל"מ א. רשף

כאילו קורקת שרץ אויב, כולל סנקים.

לא חשבתי בשלב הזה שאפשר יהיה לחלץ את

2709

ר.ב.א.

- 82 -

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט (בקר)

הער' אל"מ א. רשף

רשמים משם, על סמך הנסיון המר שהיה לנו בתזיון. לעומת זאת

מתוך שיחה שלי עם אנשי "לקקן" נעם "מצמד".

איפה זה?

היו"ר אגרנט.

פה. אני הבינתי שהאזור הזה הוא דליל

אל"מ רשף:

באויב. איזור חבסי הוא דליל באויב.

על "לקקן" לא היה שום לחץ מצד, ואני הבינתי שאפשר יהיה לנסוע עד הכביש הזה, ולבוא לפסה. דברתי עם שני מפקדי המעוזים. מפקד מעוז "מצמד", טען - שיש סביבו אויב. אני הסברתי לו - שעם קצת ערמה, ובגלל שיש שם אויב דליל יחסית אפשר לתמוך בין הכוחות של האויב וכל-לפרט הרבה, אני גם נחתי לו תואש, כיון שאני הכרתי את השטח, נחתי לו תואש מסויים שבאמצעות זיכרן להתפנות. (יש כה איזה שהוא שרטון שאני הצעתי לו) אנחנו בדקנו את זה שבוע לפני המלחמה, יש פה שרטון, שאם הוא נע, הוא נע לעבר הפיקן. הכונה שלי היתה שהוא יתחבר עם אנשי "לקקן", והם יחד ינועו חזרה לסטו הסענה שלו היתה - שיש לו רק נגמ"ש וזחל"ם והאנשים לא יעלו. לא יוכלו להעלו על הנגמ"ש והזחל"ם הזה. התריינו קצת על העסק הזה...

מדוע לא יוכלו להעלות, כי אין פה מספיק מקום?

י. ידין:

כי אין פה מספיק מקום. אבל אני הבינתי, שדבר כ

אל"מ רשף:

יכול להצליח רק אם אדם הוא קר-רוח. מפקד אם

הוא קר-רוח, שקול ויכול לנהוג בערמה ובפיקחות, ואז לבצע פעולה מעין זו. כלומר, לתת לו פקודה חד-משמעית עלולה רק להביא להיפוכו של דבר, וזה אסון והכגעות שלהם. לכן לא נחתי לו פקודה חד-משמעית להתפנות,

כיון שדאיתי שהוא לא מספיק בוטח ביכולתו האישית.

השארתי לו להחליט אם כן או לא?

ח. לסקוב:

השארתי את זה לשיקול דעתו. התייעצתי בו, ויצאתי

אל"מ רשף:

מתוך הנחה - שמי שנמצא בשטח זה הוא. ואני בתור

יועץ, לא אפתור לו את הבעיות בשטח. אחרי דיון הגעתי למסקנה - שהוא לא

ישיב מ"ט (בקר)

הכר אל"מ י. רשך

מסוכן. כמ"ד א"י לא יחזק לו על כזה.

זה היה בגדוד נח"ל, כן? י. ידין.

לא, זה היה כוח של חטיבת 16. אל"מ רשך

זה הגדוד של 16, שהיה תחזיק? י. ידין.

כן. נח"ל היה לנו סד כאן. אל"מ רשך:

לא נתתי לו פקודה. לעומת זאת כאשר נוכחתי

לדעת. שהוא לא מעונין, ואני לא נותן לו פקודה, נתתי הוראה לאנשי "קקק" -

להתפנות. הם התכנו בצורה מסודרת (הם פינו את הצידוק השמידו מה שצריך)

עלו על הרכב הזחל"ם וכעבור שעה, הם הגיעו אלינו. היו שם 13 איש.

היו להם פצועים, הרגים? היו"ר אגרנט

שום דבר. כולם בריאים, שלמים, נחמדים, אל"מ רשך.

הכל בסדר.

אולי אני אסדר קצת - אני עד עצם היום הזה מש.

שזה היה ניתן להעשות.

לפנות את "מצמד" (היו"ר אגרנט:

כן. אבל אני אומר, זה בתנאי שהמפקד, אל"מ רשך.

יכול להיות - אני דברתי אתו אחרי שהוא חזר

מהשבי, והוא אמר לי - שהוא לא חונך לנסיגה ופינוי. את "חזיון" ו"פורקן" היה בר

לי שלא נצליח לחלץ, אני אמרתי את זה קודם. זה היה המצב ביום ראשון.

כאשר כיוסראשון אחת'צ, הגיעה לאזור אוגדה 143, שקבלה את הגיזרה המרכזית.

זו האוגדה של אריק? י. ידין.

כן. זו האוגדה בכיקודו של אריק, שקבלה חזר אל"מ רשך.

אחריותה את הגיזרה המרכזית.

היא כולה אוגדת מילואים? י. ידין.

כן, היא אוגדת מילואים. והגיזרה עברה אל"מ רשך

לאחריותו. את ליל יום ראשון בלילה נצלנו

2711

ר.ב.א.

- 84 - 90 -

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט (בקר)

העד. אל"מ א. רשף

להתארגנות, צאצא. כיום שני בבקר עם שחק

אתם כופפתם אז לאוגדה 143?

י. ידין.

כן. כיום שני בבקר, עם שחר אנחנו תפסנו עם

אל"מ רשף.

גדוד אחד, את האיזור של נוזל, סגול 109. וגדוד שני את אקאאא האזור הזה, חמותם-
מכשיר. לא היה לנו מגע קרוב עם אויב. בקשתי רשות להתקדם, ולא ניתן לי אישור.

מהאוגדה?

י. ידין

כן. נאמר לי - שכביש החת"ם שנמצא מאחרי,

אל"מ רשף.

הוא קו הפצה של חיל-האוויר, ובקשו - שאני

אהיה מחוץ לקו. בקשתי - שיזיזו את הקו. והקו הוזז אל ממערב לכוחות שלי.

בקשתי שנית אישור לתקוף, ונאמר לי - שזה לא מאושר כיון שחיל-האוויר מעסיק את

האויב. אנחנו לא נהננו מסיוע אוירי. כלומר, זה לא היה משהו מסיבי. גם במקרה הזה

לא שאני מאשים את חיל-האוויר, אני אומר - לא היה סיוע אוירי יעיל.

כך שלא השתכנעתי בסיכומן של דבר בעצירה שלי, ואני ראיתי אויב במרחק של 4-5 ק"מ

רציתי לתקוף אותו. מצפון לי, באזור זנגביל היה גדוד שריון שנפגע בארטילריה

והשתבש. בקשתי להחליף אותו תחת פיקודי, ובמאמץ משותף לתקוף כלפי מערב.

(לעבר התעלה) נעניתי בשלילה. עמדנו בעמדות תחת ארטילריה של המצרים, אבל בתוסד

מעש תכליתי. יותר מאוחר (וזה עדיין בשעות הבקר) קבלנו פקודה - לנוע עם החטיבה

במהירות במסגרת כל האוגדה לעבר הגיזרה הדרומית ולהגיע עד כביש הג'ידי.

המשך דבריו רשמה ש.א.

2712

לפני כן רבא
שא

- 91 -

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבה מ"ט - בקר
אלוף משנה א. רשף

ע"ה הא"י-ר הזה רצנו כמו מטרופים עם הסנקים. נסענו לשם. הגענו לשם ואמרנו לר לחזור
בחזרה. חזרתי בחזרה. הגענו ביום שני לפנות ערב לאיזור של "עכביש" 64 ליד חס"א. כאן
ניגשתי וביקשתי כוחות נוספים וקיבלתי את גדוד הסיור של האוגדה תחת פיקודי. התארגנו
במשך הלילה באורז איזורי, ונאמר לי עם אור ראשון להתיצב על כביש חס"א-אסימעליה,
לחצות מציד אחד לציד שני.

הייתי שם באור ראשון ביום שלישי. נערכתי שם. ואז נאמר לי בחזרה
לחזור ל"עכביש", לכביש השני.

פה אני רוצה לחזור לאמצע הלילה. ביום שני בערב היה לנו השור
האחרון מאנשי "חזיון". כתוצאה מכך הגענו לסיכום עם מפקד "פורקן" שהוא מתפנה במשך
הלילה ברגל לעבר כוחותינו. סיכמנו את נתיב התנועה והוא יצא עם שקיעת הירח רגלית
לדרך והגיע ברגל לאיזור שבין הכוחות המצויים לכוחות שלנו. אני רציתי לפנות אותו
עם החטיבה
משם. ולמרות שקיבלתי פקודה לרדת/דרומה, ביקשתי אישור מאריק להוציא אותו מהשטח.
ביקשתי ממנו שיתקדם יותר לכיוון כוחותינו, מפני שהוא היה ממש בין שני הכוחות. הוא
התחיל להתקדם.
ידין:
"חזיון"?

א. רשף: לא, "פורקן".

היו"ר אגרנט: קיבלת את האישור?

שקדשף: קיבלתי את האישור

היו"ר אגרנט: ביקשת ממנו להתקדם -

א. רשף: לעבר האנשים ולחלץ אותם. קיבלתי את האישור. במקביל ביקשתי
מהם שהם יתקדמו קצת יותר לכיוון כוחותינו, מפני שהם היו ממש
בתווך בין שני הכוחות. היתה שם חטיבה אחרת שלנו שהיתה בקו. הגעתי לשם. אני ראיתי
שם מחזה של חטיבה מצרית מול חטיבה ישראלית, והאנשים שם בתווך באיזה שהוא מקום.
החלטתי שאני לא מחכה יותר ויצאתי עם עוד שני טנקים, מפקד גדול 184 וקצין הארטילריה
שלו על טנק גיסך.

2713

שא

- 92 -

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה מ"ט - בקר

אלוף משנה א. רשף

עם מי יצאת?

היו"ר אגרנט:

הסנק שלי, יסנק של המגד, נגמ"ט של מפקד הסיזע הארטי-ר"ה

א. רשף:

החטיבה, סנק קצין הארטי-לריה של הגדוד - סנק קשא ועזר

4 נגמ"שים עם לוחמים לפנות את האנשים, שעליהם נעמים את האנשים ונפנה אותם.

כיצענו גיחה אחת בין הכוחות המצריים לכוחות שלנו ולא מצאנו את האנשים. הזרעו

בחזרה לכוחותינו. ביקשתי ממנו שיסמן לי איפה הוא נמצא. הוא סימן אצט בסוף ועשינו

גיחה נוספת, שבסופה המגד על הסנק שלו הוציא את כל האנשים - 32 איש.

על הסנק?

ידין:

על הסנק. זה בהקשר לנגמ"ש והזח"לם של "מצמד". 4 הנגמ"שים

א. רשף:

נפגעו.

זה היה נגמש של המעוז?

היו"ר אגרנט:

לא, לא. זה היה מגד 184 שהלך איתו.

ידין:

4 הנגמ"שים נפגעו. אני נכנסתי לקרב עצמאי לבד. כל אחד מאתנו

א. רשף:

עשה את המלחמה הפרטית שלו שם. בכל אופן 4 הנגמשים נפגעו

ואני נלחמתי עם מחלקת חי"ר עם טילים. פתאום אני רואה את הסנק שלו. אני ראיתי

מפלצת מגיעה עם ערמה של 32 איש. ואני שואל אותו: איפה הנגמ"שים? והוא עונה לי:

הושמדו. אמרתי לו: ומה עם האנשים? - הוא אומר: אינם. היו שם 14 איש. זו הייתה

מכה קשה מאד. אתר-כך הסתבר שהם נחלצו, חלקם נחלץ. מרביתם נפגעו ונפצעו. שבים

נעדרים מהמבצע הזה, מהכח המחלץ. זה באופן כללי. יש פה עוד הרבה מאד פרטי פרטים.

זה לא חשוב.

ידין:

על מי היה מדובר?

היו"ר אגרנט:

על אנשי "פורקן". בסופו של דבר כל אנשי "פורקן" נחלצו.

א. רשף:

איך מושיבים 32 איש על סנק אחד?

לנדאו:

א. רשף:

כאשר רוצים להיות, אז נאמרים בצפוניים. ולנז, לכת המהלך

- חלק גדול נפצע ושני נעדרים. דיברתי על זה עם אריק, הוא כל

הזמן האין בי לרדת. אמרתי: אני מוכחת מבחינה מוסרית ואנושית לעשות את זה. אמרתי לו:

יש לנו 14 נעדרים. אבל היה ברור שמבחינה אנושית המבצע הזה עם כל המחיר שזה עליו לנו -

אחר-כך הסתבר לנו שהמחיר היה מספיק יקר, אבל הרבה פחות יקר ממה שחשבנו - הוא היה

חסון. בכל אופן האנשים האלה חולצו.

זה היה ביום שלישי בבקר.

ידין:

ביום שלישי חזרת ל"עכביש".

א. רשף:

ביום שני בלילה הם הלכו כרגיל. בבקר אני עליתי על עכביש-

פליסמה. פניתי את האנשים וירדתי חזרה ל"עכביש". ביום שלישי

אחר-הצהרים נערכנו במרחב הזה מכשרי-חמדיה -כישוף לבלימה. כאשר הפקודות היו לא

לתקוף, לא לשחוק את הכח ולהתדקדק רק במקום שאין התנגדות של האויב ובוזהירות גדולה.

לסקוב:

זה מה שנקרא לכרסם?

א. רשף:

לכרסם - לא. כירסום זו פעולה אקטיבית מגמתית. פה נאמר להזהר.

ידין:

להידחק לפריצות.

א. רשף:

זה לא נאמר.

ידין:

אבל זאת הייתה הכוונה?

א. רשף:

קשה לי לדעת מה הסתתר. הפקודה עד כמה שאני הבינתי מאלוף

הפקידון היתה לא לתקוף, במגמה לא לשחוק את הכח. אנחנו לאור

הנחיה של מפקד האוגדה במספר מקומות שאפשר היה, מכלי -

לסקוב:

זה מה שנקרא לא לתקוף, אבל מותר לשפר עמדות.

א. רשף:

כן. אנחנו עשינו פה שני דברים: האחד - אנחנו התקדמנו לאט

2715

ועדת החקירה - 8.1.74

שא

95 - 94 - 100

ישיבה מ"ט - בקר

אלוף משנה א. וסף

ובין היתר גורכחנז לדער שטלזענדיגה לא מהיטע מערץ רציני, ירצנו על זה, דאזינע
שאנן התנגדות חזקה, ואז עם ערב הסתערנו על טלויזיה. עשינו על זה התקפה חסיבתית
עם שני גרודים, גרוד אחד חיפה וגרוד שני הסתער. זו היתה התקפה יפה מאד, פרט לזה
שהיה לנו נפגע אחד, וזה היה מפקד הגדוד. כבשנו את המקום כמעט ללא התנגדות.

המגד נהרג?

ידין:

הפגוע היחיד שהיה לנו. זה כל כך בדיספרפורציה להתקפה

א. וסף:

כזאת, שאדם אחד נהרג וזה המג"ד. פה היה שיקול נוסף מח"ט

600 אמר לי שליד "טלויזיה" נפגע לו סנק והאנשים כפי הנראה בתוך "טלויזיה". כאשר

עבשנו את המקום, חילצנו את האנשים שהיו שם, בריאים, שלמים. הכל בסדר.

אחדים כן רשמה אף.

א. רשף

במקביל לכך גדוד הסיור של האוגדה שהיה כפוף לי, אני דהדרתי אותו לכיוון האגב, לאט, ל.מ. הגיע לאגרונית מהנקודה הזו (מראה על המפה), הגיע ללקקן. נאמר לו להגיע לצומת לכסיקון נחלה, אחד המ"פים שלו בטעות הגיע אפילו לטרסור לכסיקון, קצת יותר צפונה וכל זה היה בלי התנגדות רצינית. ביקשתי להתקדם יעבר מצמד שלושה ק"מ, כיוון שלא היחה לנו שום ידיעה מה קורה שם עם האנשים. הרוגים, בשבי, ח"ם, לא קיבלתי אישור. משך הלילה

אגרנט

איזה לילה ?

א. רשף:

יום ג' בערב.

הגדוד חנה באזור לקקן ולמחרת בבוקר קיבלתי

כקודה לקפל אותו בחזרה.

ידין:

זה היה בסופו של דבר האזור שדרכו צלחו?

א. רשף:

כן. במאמר מוסגר, באותו יום שלישי בלילה

נוכחנו לדעת שזו הבטן הרכה המצרית. כי אנו

חדרנו פה באין מפריע עד המקום הזה ואחר - כך כשחשבנו על הצליחה הבנו

שאפשר יהיה לחזור על התרגיל הזה פחות או יותר עוד פעם. ובמסלול הזמן

של כל סיור אני אחר כך נעתי עם כל החטיבה לעבר המקום.

אנחנו ביום רביעי בבוקר -

ביום רביעי בשעה 10 הוחלכתי על ידי חטיבה 600 ויצאתי עם החטיבה להתארגן

באזור כביש הרוחב.

ידין.

איפה זה ?

א. רשף:

(מראה על המפה) אם זו טסה, כביש הרוחב זה הכבי

שבאזור מכביד 71. פה ישנו הכביש הזדש מרפידים

אנשים פשוט מאוד לא ישנו מיום שבת, ופה זה מחוץ לטווח הארטילריה.

2717

ועד החקירה - 101.74 -

ששיבה מט - בוקר

העד. אל"מ אמנון רשף

- 102 -

א"י.

כדי שאפשר יהיה לא כל הזמן להיות במתח הזה. כבר היינו אחרי מלחמה קשה מאוד. שם חלנו עד יום ששי וכיום ששי החטיבה נערכה עוד פעם בקו הזה של חמדיה, מכשיר וכישור. היינו שם ביום שבת עד יום ראשון בבוקר. בלמנו.

ידין:

בקרב הסנקים המפורסם השתתפתם?

א. רשף:

עכשיו אני מגיע לזה.

אגרנט:

זה עד מתי?

א. רשף:

עד יום ראשון בבוקר, ה-14 לחודש. ב-14

בבוקר עם שחר היתה לנו הפגזה ארטילרית קשה מאוד

נערכנו

(של המצרים) ואנו ~~במצב~~ פה באזור סגול 202 גדוד, בחמדיה גדוד ובכישוף

גדוד, דיחיד לנו הפגזה,

ידין:

זה כולל גדוד הסיור של האוגדה?

א. רשף:

כן. ואז התחילה התקדמות של כוח סנקים רציני

מאוד מולנו. מולנו התקדמה חטיבת מצרית.

ידין:

ממוכנת?

א. רשף:

לא, סנקים. חטיבת סנקים מספר 1 מדביזיה 21

ובקרב של כשעה בהתאם לדיווחי המפקדים בתום הקרב

הושמדו 94 סנקי אויב. אני דיווחתי על בין 80 ל-90.

אגרנט:

אז כמה סנקי אויב הושמדו?

א. רשף:

בין 80 ל-94. אני לא אכנס פה למהלכים הסקטיים

של הקרב הזה. בכל אופן, הוא בא, בלמנו, נתנו

לו מכה בבוקר 94 סנקים זה היה הדיווח של המפקדים.

אמרנט:

זה היה בסוף היום?

2718

דעות החקירה - 8.1.74

זע.

103 -

ישיבה מט - בוקר
העדי. אל"מ אמנון רשך

לא, בבוקר, בשבע בבוקר. אני באמת כל מר
שאני אומר לכם על שעות זה לא מדויק.

א. רשף:

אבל כל הקרב לא נמשך יותר משעה?

ידין:

שעה. אולי זה היה שתיים. אבל צ'יק צ'אק זה
היה, לא הספקנו. זה היה מאה סנקים של האויב,

א. רשף:

סנקים שנעו מהר.

מאיזה טווח היה המגע? מעל לקילומטר?

לסקוב:

המגע התחיל בטווח של מעל שלושה ק"מ. אנו
היינו על גבעה, אני הבחנתי שחלק מהסנקים

א. רשף:

אנו לא מספיקים להשמיד, והם נצמדו לרכס שלנו והיו בשטח מת כלפינו. ואז
נתתי פקודה לכוחות להזהר מפני שפתאום הם יבואו על הגבעה משלושים מטר
מאה מטר, והגיעו סנקים שלהם. הסתננו מכד הגל הזה שהגיע חלק הגיע לטווחים
של מאה מטר והם נפגעו שם.

איפה זה היה בערך?

אגרנט:

פה (מראה על המפה). הבסיס לכל העסק הזה היה

א. רשף:

חמדיה. כשאני ראיתי שהם בטווח של ק"מ, ק"מ

וחצי, וגדוד הסיור לא היה במגע קרוב, הוא גם לא היה יעיל, נתתי כה מכה
אגפית מלמטה למעלה והוא נחן להם מכת מחיצה ובזה נגמרה הפרשה.

=====

=====

בעצם אפשר להגיד לפי מה שאנו יודעים היום

ידין:

שבאותו יום השמדת למעלה משליש מהכוחות המצריים

בסנקים. אם הושמדו 260 או 270 סנקים אז כשליש אתם השמדתם?

א. רשף:

2719

ועדת החקירה - 8.1.74

א.ד.

- 104 -

ישיבה מט - בוקר

דער אלחמ אמנון רשף

א. רשף:

למעלה משליש. פה חששנה ממש הושמדה היא נשכרה

כל-ל החסיבר ריו יולי איכיר דבר ששכחתי להגיד

קודם, וזה הכי חשוב פה: לנו נפגעו שלושה סנקים בלבד מטיילים.

ידין:

מסאגרים? לא מה-ר.פי.ג'?

א. רשף:

מהסאגרים. פגז אחד מכל החסיבה שלהם פגע בטנק

שלנו, אבל זה לא בפרופורציה של דקרב.

אגרנט:

כמה עבירות היו לכם באנשים?

א. רשף:

לא שאני לא זוכר, אבל אנחנו לא מסוגלים לשחקר את

זה. איבדנו כל אפשרות לשחקר אנשים.

אגרנט:

מהקרב הזה?

א. רשף:

לא, לא רק מהקרב הזה, מכל המלחמה.

ידין:

מהקרב הזה מכסימום שיכלו להפגע זה 12 איש -

שלושת הסנקים האלה, לא כולם נהרגו כודאי.

א. רשף:

נכון.

לנדוי:

חוץ מפיקוד טוב למה אתה מייחס את הנצחון הזה

הטוטלי?

א. רשף:

רמת שריון גבוהה מאוד שלנו. רמת התמחות

טנקאית של השריון שלנו לעומת רמה ירודה של

השריון המצרי. אם נתקלנו כל משך המלחמה בבעיות עם חיל הרגלים המצרי

עם כל האמצעים שלו, אז אני יכול להעיד על החסיבה שלי, אבל אני חושב שזו

מסקנה כוללת בכל המפגשים שלנו עם השריון המצרי, בכל כמות שהם לא היו,

אנו הצלחנו.

2723

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה מס' - בוקר

העדי אל"מ אמנון רשף

אז

- 110 - 105 -

אותן הסיבות חלו למשי גם אחר כך כאשר נדמה לי

ידין:

שאיזה חטיבה של ברן השמידה את חטיבה 25

שעלתה מלמטה? גם שם הושמדה חטיבה שלמה?

כן, היה לו גם שותף, אם כי יה לא משנה.

א. רשף:

אחם מצפון?

ידין:

~~אחם מצפון - לשלוח שם - בק - עשרה - מבקשים~~
זה לא משנה.

א. רשף:

סתם שאלתי, הוא לא אמר. אני זוכר.

ידין:

זה סיפור. אני עוד אגיע לזה. לי היו שם

א. רשף:

ארבעה סנקים מול החטיבה המצרית הזו ואחר כך

תגברנו ואחר כך, ברן בא.

אחר הצהריים ניסינו להפיל בפח חטיבה נוספת

שלהם, זה משחק ילדים, הם הונאו קשר, הודעתי לאריק, זה היה מסוכס עם

אריק שאני כלחץ, אני נסוג, צעקנו וייללנו וזקוקים לעזרה והוא אמר

אתה לא תקבל עזרה. כשנתתי את הפקודות אמרתי ב-ש.ק.ר. למג"דים. רציתי

להכיל אותם בכח אבל כפי הנראה הם לא הצליחו לעכל את זה ולא יצא מזה

שום דבר. ביום ראשון בלילה חצינו באזור הזה של עכביש. ביום שני

התארגנו למצע הצליחה. אני אמרתי שאנו כבר למעשה ביום ג' בערב איחרנו

שהאזור הזה הוא הבטן הרכה של הכוח הזה. בשתי מלים אני אכנס לתכנית

האוגדתית כי אני אבין שאין לכם את הרקע האוגדתי.

זה מחוץ למשימה שיש לנו.

ידין:

אתה יכול לבוא אחר הצהריים בשלוש וחצי?

אגרנס:

אני לרשותכם. אני איש צבא מה שאימרים לי אני עו

א. רשף:

272

- 1 -

א.ב.

ועדת חקירה - 8.1.74
ישיבת נ' - אה' צ'
הער' א' רשף

בבקשה.

ה'ר' אה' צ' -

לד' ?

אני רציתי לשאול מה קיבלתי מכח מאב אחד שבוע

היה סמל בהסידור הישיבה, יוכל כלום הראשון. הסמל
לכו

כשביעיים

היה בבית-החולים/1949. והוא הספיק לחקור אותו. מחובתנו לשאול את השאלות הישגיות
מה

כדי לדעת/החובת שלך.

אחרי הקדמות כותב האב: הבן שלו נפצע בשבת,

ה-6 באוקטובר, לאחר שהספיק להילחם שעתים והובא לבית-החולים. במשך 12 ימים היד

בקבוצה מלאה והספיק לספר לי בפרוטרוט את אשר אירע. כ-18 לאוקטובר הוא נפטר.

בקציר, סיפורו הוא כזה (אני אביא רק את הקטעים הרלבנטים): כשבת בשעה 4 בבוקר

הוצעקה כלונה - (דיא שייר היה לפלוגה בגדוד והסנקים אף-ישן ע"ה הבורחה)

התחילים ישבו בסנקים עד שעה 7, ואז נאמר להם שיכולים לרדת ולחזור למגורים בתעור.

הם (בשבת בבוקר). מאותו רגע ארצו היכיים תמזיהים ומזורים. נאמר להם שהמלחמה

צפויה בשעה 5. אעפ"י שהמפקדים הממונים ידעו היטב שחילי הסדיר בתסיבה מעולם לא

התנסו בקרבות, לא מצאו לנכון לתת להם תדריך לקראת השעה הנוראית. אותו חיל שירד

שבמשך כל השנים הקפיד הקפדה חמורה על משמעת, שהיה מעניש כענשים דמורים על

יברים כגון שרוך-נעל וכו', לא מצא כלל לנחוץ לעשות את המכסימם הדרוש כדי לחסוך

בחיי הבחורים. אשתדל להסביר: בוודאי ידוע לכם שעוד לפני המלחמה צוייד השריון

באכידות מגן אמריקאיות, שהוכיחו את יעילותן במלחמת וייטנאם. המפקדים הבכירים לא

מצאו לנכון לצוות אל השריונאים ללבוש את אפודות המגן, או לפחות להסביר לנערים-

החילים לפני כרוץ הקרבות עד כמה חשובה לבישת אפודת המגן. מה גם שהבחורים האלה

מטבע גילם אינם מיוזעים לסכנת המוות. כאשר המפקדה ידעה מראש שהוך שעות ספודת

עלולה לכרוץ מלחמה, הרי היה זה מתובתה להקפיד בקפדה חמורה שהחילים יהיו מוכנים

כתלכה עם כל הגיון הדרוש לבסתון אישי גופני, מה גם שקורי ההגנה שלגו היו

דלילים. החטיבה, במקום לשבת באפס מעשה ולהמתין בתעוזה, היתה צריכה להתקדם...

(טייב, את זה הוא לא יודע) לכיוון התעלה כדי למנוע את צליחת התעלה (זאת שאלה

שגנ' לא טואל איתר). וכך קרה שבשעה 13.50, כאשר המצויים כתחו בהרעשה אירית

וארטילריה כבדה, הופתעה חטיבה לאורך כל הקו. רק אז קפצו השריונאים לתוך הסנקים

והנהל' לזהור לבטוח התעלה. איש מהם לא חגג אר אפודות רמזי שר"י מלוצ'ים ר"ד רבני'ת
 סיכור כיכר יר שמע לאורך כל הקו, ואגב טוען, זאת לאחר ששמעתי עדות משריונים
 שש"ר"י בגרמניה דאחרים של דהש"ר. לאחר שעתידים של קרב ומכש' גבורה, סמור לשעה
 ארבע, נכצע שירי מפקד סגן. הש"ך בגרמיה, מרסביס קטל'ים של האדוטי'לר'י.
 שגרמי מאוחר יותר לכסירתו. אין ספק בדבר שאפודות מגן לו היה לזכש אותה היתה מצללה
 את חיי'י א' היתה לפחות מקילה על כציעהו. ד'ר מתל-השומר אמר לי: לו הדודת
 הרסים הקטלני ביותר, ריתה בחצי-סנטימטר כהות עמיקה -
 היו נשאר בחיים. מאז האסון הנוראי שפקד את בני וחבריו לתשיבה, התעניינתי וחקרתי
 בין חבריו שנכצעו ואלה ששרדו, מכולם שמעתי את אותו הסיכור. איש לא פקד עליהם
 ללבוש את אפודת המגן. איש לא טרח להסביר באותו יום חשיבות אביזר חיוני זה.
 כולם יצאי לקרב הפראי בלי להתייחס לאביזר זה. יתר על כן, ביום ושלושים של בני
 ביקר בביתנו מבקד פלוגה סגן [] שורחתי אתון בנרדון, והוא אמר לי
 שהא עצמי לא להם עם כריץ המלחמה באפודות מגן. כאשר שאדתי ארזון מדוע, ענה לי
 בכסנוני מחוסרת כל אחריות. שטויות, בין כה וכה זה לא היה עוזר. אך בהמשך הדברים
 הוא הודה טלמחת הקרבות, ביום ראשון, מצא בכל זאת לנחוץ ללבוש אביזר בטחוני זה.

בזה בעצם אני מציג לך את השאלה שלו.

אני מבין למעשה שהשאלה מתחלקת לשניים: 1) תדריך או

א. רשן.

פקודות; והדבר השני - זה אפודות מגן.

פלוגה [] זאת כלוגה שאנשיה צאצא רייז אמורים להשהירו

מהצבא בחודש נובמבר, חיילים עם נסיון רב מאד, ששירתו בתעסקה מבצעית בקו התעלה
 ארבע תקופות או חמש תקופות של תעסוקה מבצעית. זאת אומרה, כל תקופה כזאת היא בת
 שלושה חדשים.

ארבע כעמים

ידין.

ארבע, ויש כאלה ששירתו גם חמש כעמים, זאת היתה

א. וישן:

פלוגה והיקה מאד.

ארבע פעמים בשנה?

הי'ר אגרנט:

לא. התכנית היתה ששלושה חדשים משרתים בקו, ושלישי

א. רשף:

חדשים בעורף, בבית-חמאיה. הם שירתו ארבע כעמ"ס כפיל

שלושה חדשים, ארבע או אפילו חמש כעמ"ס כפול שלושה חדשים, זאת אומרת: לפד"ר שבר

מתוך שירותם הצבאי הם שירתו בתוך קו התעלה. מה שאני רוצה להדגיש: החיילים היו

חייליכ טובים מאד, והיו חייליכ מנוסים מאד, עם ממש נסיון רב מאד בשטח. אינני

שיאל. אבל אני מבין - גם אינני יודע בדיוק מיהו האדם, אני עוד לא יודע בדיוק מה

הרקע שלו - - -

המכתב כדכ בכתב יפה, בסגנון יפה.

ידין:

אני לא מדבר על האב, אני מדבר על הבן. אני רוצה

א. רשף:

להסביר כאן משהו. מבחינתי שזה ישאר בעילום-שם.

זה יותר נוח.

לא. הוא כותב בשם מלא.

ידין:

בסדר. אינני יכול לבוא כרגע ולומר שהמזר הזה זכרון-

א. רשף:

לבדכה שירת שנה או חדשים או שלושה. אינני יודע.

אבל אני אומר: הפלוגה כפלוגה. במסגרת השיחות שקיימנו עם הפלוגה בכל הרמות וסברנו

להם - אם זה מפקד האוגדה, אני, מפקד הגדוד, מפקד הפלוגה - על כל תפיסת הלחימה

בתעלה. זאת אומרת, אינני זוכר כמה פעמים אני הייתי בפלוגה. אני לפחות זוכר שמפקד

האוגדה בפלוגה הזאת בתקופה האחרונה ביקר פעמיים, ואני ביקרתי יותר. ידי הרכה

שוחחנו כיצד צריך להגן על התעלה ומה צריך לעשות. לפלוגה במסגרת הגדוד היו גם תרגי

מכינים בתקופה הזאת. אם זה תרגילים שלדיים ייצוגיים (שלא כל הטנקים משתתפים אלא

רק שלד של הטנק משתתף) - ובחודש האחרון כמה לי גם קיימנו תרגיל מלא של כל הגדוד.

אני אישית זוכר שביקרתי במסגרת התרגיל הזה בפלוגה, במסגרת אותו התרגיל, והערתי

להם את ההערות שהערתי, תוך כדי התרגיל. כך שכל מה שקשור להכנת הפלוגה לקראת אפשרות

של לחימה - אין לי ספק שהיה מושלם.

אתה יודע איזו פלוגה זאת?

נבוצל:

א.ב.

2724

X

כלוגה

פלוגה

נדוד

א.רשף

ידין

א.שש

מה שקשור להדריך קונטרס באורי יום - אינני יודע

כרגע לרבי"ה. פשיט אינני בקי את דמ"כ נתן את

הדריך הקונטרסי, כנ"ל לא. אבל אני מבין שמה שמציק זה נושא אכור המגן.

ידין

לפני זה, דרך גב, לפי מה שהוצא אומר - זאת כבר

עדות שניה, הוא שמע את זה מהבן שלו. כעצמה

המלחמה והחילוי קדפני - הם סדיו כאילו היו כהעוי, ורק אז קצוץ על הסנק.

יחד הינת ביה?

א.רשף

אני אג ע בזה.

לגבי אפודות-המגן: - אפודות המגן היו. אני יכול

לענות על זה בצד הסכני, אם כי אינני אוהב לענות בצורה כזאת, ואני יכול לומר:

אם לא לבשו אפודות מגן, ואני מקבל את זה כעובדה שלא לבשו אפודות מן המקרה

הקונטרסי הזה - אני חושב שזוהי אך ורק עבירה משמעותית של גורם מסויים בשטח.

הדריך, ככל שהיה מקיף, ועסקל הפרטים שנרצה להכנס לתיכם - לא ציכל בהדריך

מסוג זה או בקבוצת כקודות מסוג זה להקיף את מכלול הבעיות הקשורות כפעולה

בשטח. אלא הנושא הקונטרסי של אפודות מגן זהו חלק ממצב מהתרגולת, ואם הוא לא

בוצע - זוהי אך ורק רשלנות של מישהו. אני יכול להעיד על עצמי שאני מהיום

הראשון עד היום האחרון של המלחמה לא הורדתי את אפודותי ממני, בגלל האחריות

שידעתי. אינני יודע אם זה היה מציל, אבל זה גם לא משנה. אני מחייס כרגע

לנקודה הזאת. אם אמנם החייל או אכילו מפקדו לא לבשו אפודי מגן - אני חושב

שזאת רשלנות של אדם מסויים או של מספר אנשים. ההודעה היתה, ויותר מזה כבר

אינני זוכר. אבל במסגרת אותו יום קרם שסיכרתי עליו, שחירגלנו, עוד אני הערתי

אני יודע את התוכנה הזאת שמישהו שם הלך ללא אכודות מגן, ואני עוד דרתי

ידינתי את התוכנה הזאת שמישהו שם הלך ללא אפודי מגן.

אתה גינתי תופעה כזאת?

היו ר אגר. ט.

272

- 5 - 10 -

שערי תקייד - 8.1.74
ישיבה נ' - אחה"צ
הע"מ - ט"ו

א. רשף
כיום-קרב, בתרגיל שנעשה. לא באותה כלוגה. נדמה ל" שאיזשהו גיון
שזה לא היה באותה פלוגה. אבל את החוכמה/בטחון ריך
כלי זה, יב"ר קי"ר הנקודה הזאת. ואמריץ להב שזאת נקודה לגוף בתפ"ר

הי"ר אגדנס: בתרגיל?

א. רשף בתרגיל. לא במלחמה.

הי"ר אגדנס: בתרגיל אמרת שזאת נקודה לקי"ר שהם לא לובשים אפודת
מגן?

א. רשף: שמששהו לא לבש אפודת מגן.

הי"ר אגדנס: צוות מסויים.

א. רשף: או בפלוגה הזאת או בפלוגה אחרת. אני לא זוכר.

הי"ר אגדנס: מה ראית שם?

א. רשף: שמספר אנשים לא לבשו אפודי מגן, ואני הכרתי להם יל כ
מתוך תחקיר,

מה שקרה ביום המלחמה, ביום כיפור. -/עם המ"פ לא יצא

לי לשוחח, כידון שהוא כרגע לא שייך לגדוד הזה, הוא בכלל בסיני, במרכז סיני, עד

כמה שהבנתי מהסמ"כ - - -

הי"ר אגדנס: הסמ"פ מהגדוד הזה?

א. רשף: סגן מפקד אותה פלוגה, אותה פלוגה) המלחמה תפשה

אותם כאשר הם היו על הסנקים, בדרך לצאת החוצה. יכול

להיות שהחלטה המקומית היתה - בצוואה מודעי או שלא בצורה מודעת - לצאת מהר עם
הסנקים החוצה, מבלי ללבוש את אפודי המגן. יכול להיות. אינני יודע אם זאת היתה
צניח החלטה של מפקד הכלוגה, או שיאת היתה החלטה אישית של כל אדם ואדם על סמך
המצב. אני דווקא תושב שיותר מאשר תופעה של חוסר משמעת - הבעיה שהיתה שם היא
שיכול להיות שאנשים, כתוצאה מהרצון לצאת מהר החוצה ולהילחם, ימיכן התייב"ש של

הדבר - לא לבשו אפודי מגן. (אח"כ רשמתי א.ג.)

א.ג.

א.ג.

מה שקשור להתבטאות של מ"כ, אני חושב שזאת התבטאות חסרת אחריות.

אתה רואה בתופקד הזאת במדה וידוע לך עד היום - תדפעה חריגה בחטיבה?

י. ידין

אני את הנקודה הזאת לא בדקתי. אני חושב ומקווה שכן.

א.רשף

כלומר לא שמעת תלונות?

ידין. א

לא. זו כעם ראשונה ששמעתי.

א.רשף:

כלומר, במקרה מסוים במידע שלנו, זה עניין שצריך להעביר לצבא וכה יש לנקוט בצעדים דיסציפלינאריים כלפי המפקד? לכאורה?

ידין

אבל, יכל להיות שאותו מפקד החליט ואולי בנתון מסוים הירי מקבל את ההחלטה שלו. הלא כל מפקד לוקח סיכון מסוים, סיכון מחושב.

מחושב.

אתה לא הבנת. אני לא אמרתי שמפקד אשם. אבל, לכאורה אתה אומר שיש כאן מקום בעניין הזה לסענה של רשלנות מבחינה משמעתית של

ידין.

הפיקוד. יכל להיות שמפקד ימצא את ההסבר ויניח את הדעת של מי שיחקור. אבל, לכאורה יש כאן מקרה כזה?

כן, ודאי ודאי בעצם העובדה שאדם נפגע - אגב היתי מתיחס

א.רשף.

לציטוט של הרופא כמו לציטוט של המ"פ. שניהם ציטוטים חסרי אחריות

כי גם הרופא לא יכל להיות יותר מדי חכם עם כל הכבוד שקיים.

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבה נ' - אחה"צ

א.ג.

העד א.רשף

אותו מפקד גדוד שנהרג, אז הוא נהרג,

היו"ר אגרנט: מפקד הפלוגה צריך לשים עין אם האנשים שלו יש להם אפודות מגן?

א.רשף: צריך לזכור את התמונה כפי שהיתה שם. נתיני הזמן ככי שהי שם, כשמוסס מפציצים אוויר אז אין לך זמן לשאול. קימת תרגולת. התרגולת אומרת, שכאשר אתה עולה על הסנק אתה לובש את אפוד המגן ונכנס פנימה. יכל להיות שנתונים האוביקטיבי כפי שהיה שם ומוססים ירדו עליהם במרחק של 20-30 מטר. בכלל שם יש סיפור, ליד הסנקים היו שני מיכלי דלק של מוססים והמוססים ירדו על זה ולא על הסנקים, כפי שנראה הם חשבו שזה טילים או משהו דומה לזה. אז כנתונים ההם, הדבר החכם ביותר היה לצאת מהר מהשטח הזה, כפי שהם יצאו.

קשה לי היום לבוא ולברוק כאן ולאמר מה היה יותר חכם לעשות, ללבוש אפוד מגן ולצאת או לצאת ואחר כך ללבוש אפוד מגן. יכל להיות שמבחינה אוביקטיבי הם עשו מעשה חכם בזה שהם יצאו ככי שהם יצאו. אחרת - ללבוש את אפוד המגן היה גוזל עוד דקה ובאותה דקה המוססים היו יורדים על הסנקים והיו חמשים נפגעים כתוצאה מזה. זה גם דבר שיכל היה להיות באותה מדה.

אבל, אני חושב שכפרוש זאת נקודה שצריך לברוק אותה.

היו"ר אגרנט: האם לא היה צריך להבטיח שילבשו אפוד לפני זה?

א.רשף: לא. רק כשעולים על הסנק. כשעולים על הסנק - צריכים ללבוש את אפודי המגן.

נבנצל: אחת אומר, שתודעה של אפודי מגן היתה משטר שכל מי שעולה על סנק לובש אפוד, חייב היה לעשות כך ולמעשה זה היה הכלל וכך נהגו בדרך כלל שכל מי שעלה על סנק לבש קדם אכוד?

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה נ' - יח"צ

הערך א.רשף

א.רשף כן. האפידה היתה על הסנק. הוא, עלה, לבש יזתה ונכנס פנימה.
צינתי בפרוש שהיו בחרגילים היו מקרים של חריגים שהם מיד במקום
הועמדו במקום וננזפו.

נבנצל המפקדים עצמם הקפידו?

רשף כן, בפרוש.

אני חושב, שהענין הזה הוא נושא בפני עצמו. אבל, לדוגמא, כל
מערך המילואים כמלחמה היה ללא אכודי מגן.

ידין יש לנו חלונות בכורן זה אבל זה לא שייך לחטיבה שלך.

א.רשף היום בחטיבה שלי יש 100 אפודי מגן. זה לא פריט שהוא חלק
מהזיכוד של הסנק אלא זה פריט שנקנה לטובת לחימה נוסח מלחמת
ההתשה ככי שהיה. זה לא היה נחלת כלל השריון. אבל, זה יהיה טפשי כשיש לך את
הדבר הזה לא לנצל אותו אם אמנם אתה יכול לנצל.

ידין ז"א, היום אתם עדיין דורשים את זה ולא מקבלים, או אתם לא
דורשים.

א.רשף בא נאמר, אם מפקד חטיבה קיבא עד כדי כך במספרים, ז"א שהוא
פעם ביום דורש את זה.

ידין החשובה היא שאיך?

א.רשף אין אין גם היום.

ועדת הקירה - 8.1.74

ישיבה נ' - אחה"צ

הער א.רשף

א.ב.

נבנצל:

אתה אומר שהמפקדים לובשים את האפודים?

א.רשף:

אמרתי שדורשים. גם לובשים.

נבנצל:

ז"א המפקדים הסדירים של אנשי קבע, המפקדים של חיל המילואים לובשים והחילים ~~א~~ שלהם נשארים בלי זה?

א.רשף:

לא. חס וחלילה אני אמרתי שהאפודים היו ביחידות הסדירות, כדוגמתי. בחטיבות הסדירות שלא היו בקו כחעלה, לא היו אפודים. ז"א חטיבה שהייתה בעורף, לא היו לה אפודים. אבל, באותו הקשר, אני לא אומר, ששם לא היו צריכים ללבוש את האפוד. למי שהיה - היה צריך ללבוש אותו.

נבנצל:

נראה לך סידור כזה שבחלק יש ובחלק אין?

א.רשף:

בנתונים תקציביים מסוימים - כן.

נבנצל:

זה דבר הנוגע להגנת החיל.

רשף:

אני חושב, שאפוד מגן הוא דבר טוב, אבל הוא לא ערובה לבטחוננו של המפקד הסנק.

נבנצל:

אבל, חרומה?

רשף:

כן.

ידין:

אתה אומר "נתונים תקציביים", אתה אומר "בנתונים תקציביים זה מוצדק". כמה עולה אפודה כזאת?

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה נ' - אחד"צ

העד אלוף-משנה א.רשף

אג.

א.רשף

אני לא אומר שבגלל נתינים חקציניים זה מוצדק, אבל בנתונים
 חקציניים משהו החליט שהוא לא קונה קונה אותה. אבל, אתה יכול
 להתמקד כאפוד ולעבור למישקפת, למקלע ולעוד אלף ואחד פריטים אחרים.

אני מקווה, שאני מספיק מוסמך לאמר שחיל השריון כמו שחיל הרגלים
 וצהל בכללותו לא ראה את אפוד המגן כחלק מהפריטים של החיל הקרבי. אני לא יודע
 אם אני הסמכות לאמר את זה, אבל צהל לא ראה בפריט הזה חלק מהציוד של החיל הלוחם.

י.ידין

אתה לא נתקל היום, אם יש כך מאה אפודות, אחת מהשתים - אאאאא
 או שהן כלן במחסן, או שרק מאה לובשים את האפודות. אם רק מאה
 לובשים את האפודות, אתה לא נתקל בזה שהאחרים שאין להם אפודות באים ואומרים. מדוע
 אתם מפקירים אותנו?

א.רשף

אין לי את אאאאא ה"פיד-בק" הזה מהחיל. אבל, אני גם לא זקוק לו.
 אני אתמול עלייתי למעלה לקראת הועדה והדבר לפני האחרון שעשיתי
 זה שפניתי ובקשתי עוד אפודי מגן. והתשובה היא אין.

לנדוי

האם את המאה האלה לובשים רק מפקדי הטנקים, אלה שחשופים?

א.רשף

לוחמי
 זה לא רק/טנקים. יש לוחמי חרמ"ש.

לנדוי

אבל, בטנק רק המפקד?

א.רשף

כן. אם כי יש מצבים, ברגע שזה יהיה בצורה שזה יהיה נחלת הכלל,
 לא היה מזיק שיהיו עוד כמה אפודים בטנק עצמו, כשארם עובד ליד
 הטנק ונופל פגז, אז גם זה יכול להציל אותו. אבל, היום החלוקה שלי היא שאני לא נותן
 אך ורק לטנקיסטים. אני נותן את זה לפי התפקיד. יש לי חילי חי"ר היושבים אצלי

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה נ' - אחה"צ

הער' אלוף-משנה א.רשף

אג.

במוצבים שאני ג'והן להם ז'י ראפידים האלה כי הם עלולים להיות נתונים בהפניות.

נבנצלי

אני מבין שהמוראל לא יפגע מזה שנותנים לאלה שמבחינת התפקיד

זה דרוש להם יותר. אבל, האנשים באותו סוג של תפקידים, אלה

שיכים למילואים ואלה שיכים לסדיר, לאלה יש ולאלה אין, האם זה טוב למוראל?

א.רשף

אין לי ספק שלא. אבל, החלוקה שאתה מחלק היא חלוקה שצריך לזכור

מה הרקע. אני צריך כאן לנמק החלטות שמישהו אחר נתן. אני מבין

שאפודי המגן ניקנו בזמן מלחמת ההתשה והם ניקנו לאותם חילים ששרתו בקו התעלה או

בחזיתות אחרות. כפי הנראה שבהל אאאאאא אא אאאאאא לא החליט להצטייד באפודי מגן

לכל המערך, אלא רק לאותו כח הנמצא בתעלה במקרה ומלחמה נוסח מלחמת ההתשה תפרוץ.

כן, שהחילים שלי כשהם היו בקו, היו להם אפודי מגן.

חילים סדירים אחרים, לאו דוקא מילואמים, חילים סדירים אחרים

שלא שרתו בקו, או חיל שלי שלא שרת בקו אלא היה בעורף - הוא לא היה רואה אפוד מגן.

כך שההפרדה היא לא בין סדיר למילואים, אלא ההפרדה היא בין

מי שנמצא בקו החזית לבין מי שנמצא מאחור.

ידין

זה הכל טוב כאשר לא חושבים שהצבא יכנס לקרב. אם חושבים שהצבא

יכנס לקרב, אז כל חיל בסופו של דבר ברגע אאאאאא ונכנס לקרב, אז

זה חלק מהציוד שלו. אם הוא לא יכנס לקרב - הוא לא צריך רובה, הוא לא צריך קסדה,

הוא לא צריך שום דבר. אבל את השאלה לא נשאל ממך.

2732

17 - 20

8.1.74 - י"ד תשרי

ישיבה נ' - אחת"צ
העדי אלוף-משנה א.רשף

א.נ.

נשאלה דשאלה אם הצבא, ואני מאמין שהצבא שקל האם לרכז
את זה לכלל הצבא או לא ומה היעילות היחסית ליפידה כי

א.רשף

אחרי רשמה ר

ועדת ההקירה - 8.1.74

-21-

לפני כן רשמה א.ג.

א"מ ישיבה נ' (אחה"צ)

ר.ב.א

הער' אלי"מ א. דשף

י. ידין.

עכשיו אני רוצה לשאול אותך 2-3 שאלות, לא

כמפקד חטיבה 14 בקשר למצב, דוקא, אלא כמפקד

חטיבת שריון סדירה, שממנו הייתי רוצה לשמוע כמה פרטים, את דעתו, על עניינים מסוימים.

העובדה הזאת שמפקדים אצלנו בסנקים, נכנסו

אצלנו לסנקים והיו חייבים להיות, מה שפעם קראו לזה "חשופים בצריח" ושיבחו את זה

מאד, זאת היתה עובדה הכרתית באופן מוחלט, או ניתן היה לעשות סידורים שיקטינו קצת

את הסיכון, ואם נעשו סדורים כאלה? בסנקים שלך לפחות?

הסנקים שלי קודם כל היו סנקים בכוננות

אלי"מ דשף.

ובכשירות טובים מאד.

איזה סוג סנקים הם היו?

היו"ר אברנט.

פסונים אי.3.

אלי"מ דשף:

סנקים שהיו ברמת כשירות טובה מאד. זה דבר אחד.

ז"א היה להם את מרבית הציוד, לפחות הציוד מה

שנקרא קריטי, ואפשר היה להכנס למלחמה בצורה טובה מאד.

היו להם צריחונים?

י. ידין.

לכל הסנקים היו צריחונים משופרים, היו. היום

אלי"מ דשף:

כבר אין.

היום כבר אין אתה אומר?

לנדאו:

היום כבר יש לי סנקים אחרים. אהאאא היום במרבית

אלי"מ דשף:

הסנקים יש צריחונים ויותר מזה, הסנקים שעכשיו

קבלנו מאה"ב הם מוגסטיר נוראי, אבל אני דברתי רק במוצאי-שבת, מפגשתי עם מפקד

הגיס, והוא אמר לי, שהוא רץ למפעלים לתת הרצאות ציוניות, והעסק הזה זוכה לטיפול.

הם מוגסטיר מבחינה זו שאין לדי צריחונים?

י. ידין.

כן. אין להם את הצריחון הרצוי, יש להם את הצריחון

אלי"מ דשף.

ר.ב.א.

-32-

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה נ' (אחה"צ)

הער' אל"מ א. רשף

האמר-קאי, שהיא מגדיל את הסילואטה של הסנק בצורה נוראית. וגם זה לא נות
לתפעול. לי בחטיבה ערב פרוץ המלחמה, מבחינת צריחונים, היו לי את הצריחונים
הישיאליים הסוביים. זה דבר אחד.

שאלה שניה, מה שהייתי מגדיר את זה - צורת
השליטה של מפקד הסנק, או כל מפקד בשירות חשוף או לא? - אני, ואני רוצה להיות
טוב בצורה שהיית רוצה להיות טוב, בצורה הצנועה ביותר - מתוך הנסיון האישי
שלי בקרב, מפקד הסנק, או מפקד יחידה בכל רמה לטובת השליטה ביחידה שינוע עם
מדף פתוח. הוא לא צריך להתנהג כספשות ולבלוט. אבל חשופים בצריח זה לא נורא.
י. ידין. אצמי מסתפק. השאלה שלי באמת התכונה לצריחונים

האלה. על זה קבלתי תשובה.

השאלה השניה היא, אם החטיבה שלך היתה במצב כשיר
אז היא אולי השאלה לא אליך, אז תענה לי בקשר עם חטיבות אחרות שאתה יודע.
האם כל הסנקים שלנו. רובם, או החטיבה שלך, היו כל השיפורים האחרים שנירן
לעשות ככוחותינו אנתוני? - מגצים לזרקורים, כל מיני סדורים לראיית לילה וכיוצא
בזה?

השאלה מתחלקת לשניים. אני אומר כך -

אל"מ רשף:

כל מה שהיה בדשות הצבא ביום הקודם, היה

בחטיבה 14 נקודה.

השאלה השניה היא: האם אפשר היה לשפר ולשכלל?

אפשר, אפשר היה.

לדוגמא?

י. ידין.

לדוגמא - אפשר היה ביותר סנקים במערך להתליף

אל"מ רשף.

את הצריחונים. אפשר היה לתת לסנקים מערכות

בקרת אש יותר טובות. לדוגמא, מערכת כזו עולה, אני לא יודע במחירי 74. אבל

אני חושב שהיא עולה רבע מיליון לירות מערכת לסנק. כן או לא? אמצעי כינון

ותצפית יותר משוכללים. ס.ל.אסיס. (זה מבכר אור כוכבים) לדוגמא, אחה רואה בשדה הקרב המצרים הותירו רובה קלצ'ניקוב שעולה, אני לא יודע כמה, 200-300 ל"י או בזוקה אר.פי.ג'י שעולה בכל מקרה לא יותר מ-500 ל"י, אז מכלי נשק כזה מורכב אמצעי ס.ל.ס. כזה תוצרת כריסטינה, שהוא עולה נדמה לי 4,000 דולר. אתה יכול לראות את הפרופורציה בין הכלי ובין הרכיב שמורכב עליו. אפשר היה גם בתחום הזה. אני בפירוש מוכרח לומר, כיון שאני לא חלוש מהחיים במדינה הזו, השאלה באיזה מציאות העם חי ובאיזה אילוצים תקציביים צה"ל היה נתון? - אני אומר את זה במלוא האחריות גם כקצין שמכבד את עצמו ליו-דוקא כמח"ס. מבחינתי זה גם סעיף. אני בתפקידי הקודם הייתי קצין אג"ס של גייסות השריון. ואני הייתי שותף לכל המערכת הסבוכה של הדיונים בדבר הקיצוצים.

דבר נוסף לדוגמא - זה נגמשי"ס. אנהנו רצינו נגמשי"ס. נגמ"ש כזה עלה כ-300 אלף לירות עם הקשר. ומה היה לנו? - היה לנו בצה"ל באותו זמן 465 נגמשי"ס עד כמה שאני זוכר, בו בזמן שהיינו צריכים אלפים כאלה.

משאיות רכ"מינוע. שנאבקנו איך להשיג משאיות כאלה. אני יכול לתת אלף ו-3 דוגמאות שקשורות בהצטיידות, ציוד שלא היה, ואני יודע איזה מאבקים נוהלו כדי לדשין את זה, ומה היו האילוצים התקציביים כדי להשיג את זה.

בסופו של דבר השאלה, אתה אומר שהיית קצין י ירדני.

אג"ס של שריון - מה יותר טוב, קצת פחות

כלים ושכל כלי אפשר לנצל עד למקסימום שלו, או יותר כלים שפתוח יעילים כמו שאתה אומר, נניח אפילו - עוד קלצ'ניקוב ועוד רובים, לי מערכות, לא היה ויכוח מסוג זה על שיפור האיכות, כי אנהנו תמיד אמרנו, שאנחנו

יש"בה נ' (אח"צ)

העד. אל"מ א. וישף

פ. ידין.

מעטים ולפתות שהאיכות תהיה לצדנו?

אל"מ רשף. אני תושב שאנחנו במספר תחומים. מצאנו את

שביל הזהב. נניח אותו סנק שלי היה, לא הכודר

האיש, אלא הסנקים שהיו ברשותי, היו מצויידיים בהתאם לנתונים שהיו על סמך האילור

התקציביים. לו היו לי, ז"א, אני לא הייתי מוצא אפשרות שאפשר להוריד את כמות

הסנקים ועל ידי זה להוסיף יותר בגמשי"ם. אני חושב שפחות או יותר הצבא מצא את

שביל הזהב במסגרת האילוצים האלה. לי אין טענות כנגד חוסר ההצטיידות. פה ושם

כנראה היו חריגים, ז"א אם היה סנק ללא מקלע, אז זה חריג.

פ. ידין: היו הרבה טענות של מקלעים לא טובים.אל"מ רשף. אגב, זה נכון לא בסוג הסנקים שלי. אבל

הסנקים שהתקבלו מהאמריקאים, הגיעו עם מקלעים

גם הידום, עם מקלעים, שאנחנו לא הצלחנו לתפעל אותם, הם היו לא טובים.

זהם היו כההליך של החלפה. אבל אני נותן את זה כחשובה אינפוזיטיבית, לא

כחשובה מוסמכת.

פ. ידין. שאלה אתרונה ממני מסוג זה:

האם בחיל השריון, אחת איש תיל-השריון נוסף לזה,

בין שהיית בגיס או אחר כך, בקשר עם האילוצים התקציביים שאתה אומר - האם היו

איוזה שהם ריגונו, נקרא לזה ככד, או דעות, שלמעשה אנחנו לא מקבלים את

השכלולים האלה מפני שאת הכסף שהמדינה יכולה להשקיע, נאמר, משקיעים בפיתוחים

של סנקים לעתיד, שאנחנו ניצר בעוד 8 שנים, או 7 שנים, האם היו דיונים כאלה,

ריגונו כאלה, דעות כאלה, במידה שאתה יודע?

אל"מ רשף: אני לא רוצה להתעסק בריגונו, אני אגיד לך

עובדות. אני יודע שמפקד גייסות שריון,

בכניית התעצמות, שהוא הציג למטה-הכללי, וזה אני יודע בתוקף תפקידי של

ישיבה נ' (אחה"צ)

הסד אל"מ רשך

גדל כקצין אג"ם של גזיטות שריון, גרם, להקטין את כמות הייצור של
הטנקים החדשים ולרכוש יותר טנקים ישנים שייתאם אנחנו נשקם בארץ.
אם לזה נתכוונת?

לא, אני התכוונתי לדבר אחר.

י. יריין.

אחה מדבר על נושא של תחושד של אצ האנשים?

אל"מ רשך

לא את התקציבים ההם שבעזרתם אפשר אולי

י. יריין:

לקנות נגמשים, אולי אפשר לקנות ס.ל.ס.ים,

או צריהונים, או איפרא אדום, לשפר במילים אחרות את הטנקים הקיימים.

לא. אני יכול לומר שבפירוש, הדעה הכללית

אל"מ רשך:

שדבצד בקרב שכבת הפיקוד של מפקדי החטיבות,

שלפרדיקט של הטנק החדש צריך להכנס, בניגוד לדעתו של מפקד גייסות שריון.

אחה דרך אגב, מכיר את הטנק החדש, ראית

י. יריין.

אותו?

ראיתי אותו. אבל בשנה וחצי אחרונים,

אל"מ רשך.

מאז שאני משרת בסיני, לא הזדמן לי לראות

אותו.

האם במשך תקופת היותך אתראי על הביזרה

ח. לסקוב:

הדרומית הכוללת, הגיעו אליך מקמ"ן האוגדה, או

ר"ן הפיקוד, מספר של מספ נקודות, שהם סימנים מעידים שהאויב עומד לתקוף?

אחה מדבר על ערב המלחמה?

אל"מ רשך.

לא, לפני זה. לא ערב הפעולה.

ח. לסקוב

יש פה נקודה שלא עמדתי עליה, אני חושב גם

אל"מ רשך:

שזה לא כל כך משנה זה יותר דבר פנימי.

בכל התצפיות היתה רשימה של סימנים מעידים, או אינדיקטור ש שהם אוכינייט

לפתיחה באש של האויב. לדוגמא - ירידת תצפיות של הערכים.

ר.ב.א

-26-30-

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה נ' (אחה"צ)

העד אל ס רשף

ת. לסקוב.

יש לך העתק מזה באיזור שדוא מקימ. זר אחר

העברת? ~~באשר באשר~~ × זה היה כאשר אתה באת לגיזרה?

נאמר ככה - כאשר אני נכנסתי לגיזרה, אני תיידשת?

אל"מ רשף.

את זה. כלומר, אנחנו הוצאנו ריק, תיקי רצפ"ת,

תיקי מודיעין.

יש לי תיק מודיעין, ואין לי את זה בתיק.

ת. לסקוב

קבלתי את זה מהקמ"ן של פיקוד דרום. ראה,

חסתכל ותגיד לי (מציג לעד תיק מודיעין)

המשך דבריו רשמה ש.א.

לפני פן רבא
שא

- 31 -

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבה ג' - אח"ה
אלוף משנה א. רשף

לסקוב:

(כוח את הח"ק ומצביע) לא כתוב שזה סימו

מעיד לפתיחה באש.

א. רשף:

כתוב: גילוי כוונות התקפות מצד האויב כדלקמן.

היו"ר אגרנט:

מי סידר את זה - אתה?

א. רשף:

הקמ"ן של הפיקוד, אבל אנחנו הוצאנו תיק חסיבת

נוסף לזה. זו רשימת האינדקסורים שהיה. אגב,

בחלק מן המקרים - במרבית המקרים זה לא פעל.

לסקוב:

חשבת למה?

ידן:
א. רשף:

מה ז"א לא פעל?

א. רשף:

אפשר לתת דוגמא קיצונית שבטח אלדש נתן אותה

אחמול על הג'מבורי. טרקטור עבד, בגיזרה שלי,

בצורה שיגרתית שלו עד שעה 1 לפחות. ב-1 - בדרך כלל בשעה זו הוא עשה הפסקת צהרים.

פלחים הסתובבו ממש בקו הקידמי עד פרוץ האש, שזה היה אחד מהאינדקסורים - סילוק

פלחים מהשטח. אנשים היו על קו חמים עד הרגעים האחרונים.

ידן:

היום בדיעבד האם יכול להיות שתיק כזה נפל בידי

המצרים לפני המלחמה באחד המעוזים והם עשו

בכוונה את כל הדברים שאתם חייבים שהם לא יעשו?

א. רשף:

לא, אני חושב שזה. יכול להיות שכן. יכול להיות.

נאצ כשאני, למשל, חשבתי על אי סילוק הפלחים, אז

אנחנו הרבה יותר בגישים. כשאתה עושה בעמק בית שאן פעילות צבאית, אתה מסלק את אנשי

הקיבוצים. הם פחות מודעים לנושא.

לסקוב:

גם הסורים לא גרשו את הפלחים לפני פתיחת הירי.

א. רשף:

גם לא. אני חושב שזה חוסר מודעות לחיי אדם.

היו"ר אגרנט:

כבר היתה תקופה שכמה ימים לפני זה הם פיצו את

2740

- 32 -

שא

ועדת החקירה - 74 - 8.

ישיבת נ' - אר"צ

אלוף משנה א רשף

הכפריים.

לסקוב:

זה המק"ם הודיע. 154 הודיע לנו.

ידין:

אם אתה מודע למשל, שמפת הקוד סיריס נפלה בידי

המצרים ללא ספק לכני תחילת הקרבות.

כן, ודאי.

א. רשף:

איך היא נפלה? כדעת את זה?

ידין:

אם ידעתי לפני זה? - לא. אבל בדגש שראיתי את

א. רשף:

המפה בערבית - זה היה ברור לי.

יכול היה גם, למעשה, שאלון כזה ליפול לידיהם.

ידין:

כן, יכול.

א. רשף:

האם איזה שהוא מוצב בגיזרה שלך, בזמן שאתה משרת

ידין:

אתה כבר שנה שם -

שנה ורבע.

א. רשף:

- נפל בידי המצרים או היתה פשיטה לתוך אחד מהם.

ידין:

לא.

א. רשף:

לא בגיזרה שלך?
האם היתה פשיטה לתוך

ידין:

במוצב בשנה האחרונה?

א. רשף:

כן.

ידין:

עד כמה שידוע לי, מאז הפסקת האש לא היתה שום

א. רשף:

פשיטה.

אבל חדירה?

ידין:

א. רשף:

לא, לא, אבל באותה מידה יכול להיזת. לא יכול

להיזת, זה זדאש שמפנה הלכו לאיבז- בשטת. זה

ודאי. יתכן שבדוים, בעיקר בדוים, מצאו את זה והעבירו את זה לצד השני. אגב, הסכה

הזאת סירוס היא מפה חדשה יחסית. לאינפורמציה כללית, יש לנו היום כבר מפות חדשות.

גם מתוכן כבר הלכו מכות לאיבוד.

ידין:

סליחה, אני נכנסתי בזמצע, כי זו היתה שאלה: האם

חשבת על אפשרות שאינדיקציות כאלה יכולות להגיע

גם אל האויב, ואם הם יהיו פקחים - יתנהגו ההיפך מהאינדיקציות.

א. רשף:

לא.

לסקוב:

כמה זמן מהרגע שתפסו את השבויים צאצאאנשי

המודיעין עבר עד שהתחילו לחקור אותם?

א. רשף:

את אנשי?

לסקוב:

אתה אמרת שתפסתם חוליה של אנשי מודיעין.

כמה זמן עבר עד שהתחילו לחקור אותם?

א. רשף:

אינני יודע. מה שאנחנו עשינו כרגע סחם הגיע

עלינו - אנחנו מיד היברנו גרסה. אנחנו לא

מוסמכים בהתאם להוראות לחקור שבועיים או עריקים, כיוון שאנחנו לא מקצועיים.

לסקוב:

זה בסחון שדה חוקר אותם?

א. רשף:

לא בסחון שדה. אלא אנשים מקצועיים בתחום הזה.

היו"ר אגרנט:

מתי הם הגיעו?

א. רשף:

אנחנו תפסנו אותם ביום ששי אחר-הצהריים.

היו"ר אגרנט:

לא חקרם אותם?

א. רשף:

אנחנו לא חקרנו, כיוון שאנחנו לא מוסמכים.

זה לא תפקידנו, כיוון שאנחנו לא מקצועיים בתחום

יזכרתי עלולים רק להזיק, אני יודע שכשאני יוצא ממפקד האוגדה בערב יום כיפור בשמירה בערב בערך, הם עברו המדיאן צפונית במסוט כ"והד.

לסקוב:

אתם בודאי במשך הזמן קיבלתם הרבה חומר ממודיעין

טכני על מערכות, על האויב, ודאי עוד מחקירה

קודמת על התורה הסוביסטית. האם כאשר נוצר המגע, האם היו דברים שלמדנו אותם בשעת המגע שלא היו ידועים לך מהוכחות המודיעין על הארטיילריה, על הנ"מ, על הסנקים על הס" 62, על שילוב של ארטיילריה עם ט" 62, על חיל רגלים, מערך הגנה שלו, נשק גבו טנקי וכד'.

א. רשף:

אני חושב שכל מה שקשור לדוקטרינה הבסיסית -

יודענו. המיוחד היה שאנחנו ראינו את מערך החי"ר

כמערך שאפשר היה הרבה יותר בקלות להתגבר עליו מכפי שהיה בפועל בשטח.

לסקוב:

על ידי סנקים?

א. רשף:

על ידי סנקים וחי"ר.

לסקוב:

כמעט שלא היה לכם חי"ר.

א. רשף:

בשלב הראשון לא היה לי חי"ר. בשלבים יותר

מאוחרים כן היה לי חי"ר. גם לא חי"ר טהור, אלא

חי"ר מוסע על גבי זחלמים. ישנו אולי דבר שאני יכול להאיר עליו, נניח הפעולה של חטיב

35 באווה הסינית, שזו היתה פעולת חי"ר, שהיא לא הצליחה. אם אחת שואל אותי מה דעתי,

אני בפרוש היסוס, עם כל הנסיון שיש לי מהמלחמה, נגד הכנסת חי"ר טהור למוצבים

קרקעיים מצריים. אני חושב שזה יהיה קטל. אני חושב ששילוב נכון של חרמש עם סנקים

חרמש על גבי נגמשים בפירוש - עם סיוע מסיבי ביותר של ארטיילריה זמתן יותר דגש

לארטיילריה על פני אויר, הם יכולים לסייע.

לסקוב:

כבר בחוברות של שנות הששים על הדוקטרינה

הסוביסטית מדברים בפירוש שהמערך הרגלי יהיה

שא

נגד סנקי מסוגים כאלו וכאלה ; שקצב ההתקדמות שלהם בפעולה הזאת היתה לפי סבב הרגלים ורק אחר-כך סנקים ייכנסו . יזי כחוב בצורה ברורה בחומר שלחב וגם בניהר הקרב, בפקודות לתכנון פעולה וכד' .

כן, אנחנו ידענו, בניתוח או בהצגה דרכי

א. רשף:

פעולה אפשריות של האויב אנחנו ידענו שלראשונה

מי שיצלה את התעלה זה דוידות החי"ר, תוך הסתערות בשריון שנמצא בידי רח"ר.

צריך ליכור שלכל דוידות חי"ר כזאת יש כ-100 סנקים.

אבל נפגעתם בעיקר מהנ.ס.

לסקוב:

נפגענו בעיקר מהנ.סי שבירי החי"ר, מהבזוקות

א. רשף:

והסטילים.

שאלה שקשורה לזה היא בערך זו : היתה הנחה,

לסקוב:

כך בכל אופן נאמר בעתונות, שהכת הסדיר, היבשתי

והאויב יספיקו כרי לבלום את ולחפות על ההתגייסות. אם אני שומע ממך על "שובך יונים"

כפי שהוא גפרש אצלך, זה היה נועד לבסחון שוטף להתשה. ומה שלא ברור לי, אם הוא

היה באמת בנוי למחשקה כוללת ולך עם יעד מוגבל, תוך ראית העובדה שאין לך התראה

על הפעולה בגיזרה שלך ושהסואץ איננו מכשול נגד סנקי לפעשה, בגלל התפיסה של מעוזים

וכך, שיש לנו שם.

אין ספק ש"שובך יונים קטן" לא היה ערוך

א. רשף:

לקדם, לקבל צליחה מצריח כוללת.

יש פה שתי אפשרויות : לבלום-כלומר, לא לתת

לסקוב:

לעבור ; או "סו קונטיין" - לתת לו קצת

לעבור ואיך שהוא לא לתת לו להתקדם הלאה . למה בדיוק היתה הכוונה?

תפיסת ההגנה, כפי שהוכתבה היא להשמיד את האויב

א. רשף:

על קו המים. לא היתה שום מגמה לתת לו לחדור

2744

- 36 -

י"ד החקירה - 8.1.74

חשיבה צ' - אח"ח

אלו לשנה א. רשך

שא

כנימה. אם כי פה צריך להדגיש - זה לא הוצא מכלל אפשרות שחזירה כזו או אחרת של האויב לשטחנו תהיה. אבל לא כתפישת בסיסית. כנגד זה היא בשחונות, מכות נגד שלנו בשטחנו אלו.

ידין:

אם אני מבין טוב את התשובה שלך, "שוכך יונים קטן" לא היה מיועד לזה. למד הוא היה מיועד,

אם כך?

א. רשך:

"שוכך יונים קטן" היה מיועד בעיקר למחמה סטטית.

לסקוב:

מלחמה סטטית להדירות קטנות?

א. רשך:

כן. מי שהיה אמור לבלום במלחמה כוללת - זו היעצות של שוכך יונים גדול.

חיו"א אברנט:

מה אהבדל בין השניים?

א. רשך:

זה עוד חשיבה טנקים שנמצאת בקו החזית.

ידין:

בגזרה שלך.

א. רשך:

בגזרה האוגדתית.

ידין:

בכל התעלה?

א. רשך:

כן.

ידין:

401?

א. רשך:

בגזרה הדרומית
401, והיא מפצלת גודר שלה על כל הגזרה. גדול
לכאן וגדוד לכאן וגדוד לכאן. באופן מעשי זו עוד

חשיבה לקו.

ידין:

לפי מיטב ידיעתך - זה אנחנו נבדוק - כשניחנה
בבקר או עד הצהריים - לא ניתנה פקודה ל"שוכך

יונים מלא ?

א. רשף:

לפי מיטב ידיעתי. לא ניתנה פקודה ל"שובך יונים"

מלא". ז"א ככה, לחשבה לא נדרשה בקידה. יכולה

להישאל שאלה ברמה שמעל.

היו"ר אברנט:

בכלל לא ניתנה?

ידין:

ל"שובך יונים מלא".

א. רשף:

ל"שובך יונים מלא" לא ניתנה אלא רק כתוצאה

מניהול הקרב. זה כבר לא "שובך יונים", זו

מלחמה. יכולה להישאל השאלה כמה שקשור למפקדה הממונה. ופה זה סעיף שקשה מאד לענות

עליו. כיוון שקשה, אני רוצה להתייחס לבקודה הזאת. מפקד האוגדה אלברט ז"ל נהרג

במלחמה. למעשה הוא אחד האנשים שיכול לתת את התשובות לכך. אתה מקודם שאלת אותי

אם אני קיבלתי את ההוראה כדוגמה אלון בדבר אי קידום טנקים. עניתי לך בשלילתך.

אבל לא נראה לי, מתוך היכרות שלי עם האדם, שהוא ימרה הוראה, שהוא לא יבצע הוראה

מי?

ידין:

א. רשף:

אלברט. לא נראה לי שהוא ימרה הוראה, שהוא לא

יבצע הוראה. הרבה יותר נראה לי, מתוך היכרות

של שנים איתו, שהוא יחמיר בהוראות שהוא קיבל. לדוגמא: בתחילת השבוע, ואני חוזר

קצת "רברס" הוראות הכוננות באוגדה הוחמרו. המפקדה הממונה, במקרה זה מפקד הפיקוד

עודכן בהחמרת ההוראות.

אחרי כן אין

2746

לפני כן.

- 41 -

י"ד י"ד - 81.74

ישיבה נ - אחר הצהריים
העד : אל"מ א. רשף

אל"ף הפיקוד קיבל את ההוראה ההחמרה בב"כ
ואימץ אותן.

א. רשף

את זה כבר סיפרת.

י"ד י"ד :

כן, אבל חשוב לי להדגיש את זה עוד הפעם.
זאת אומרת, אני משוכנע במאת האחוזים שמפקד
האוגדה לא קיבל הוראה לתגבר את הקו, מתוך ההכרות האישית שהיה לי במה שקשור
לאופיו האישית. אני בכוונה מדגיש את הנקודה הזו כי היתה פה שיחת טלפון,
אני לא יודע מה האינפורמציה שיש לכם. בכל אופן, אני מדגיש - היתה פה
שיחה טלפונית בין אלוף הפיקוד למפקד האוגדה זה היה ביום שבת בבוקר. אני
משוכנע ששום רישום אין מהשיחה הזו כדורן שזו שיחה שניתנה מהמטכ"ל לטלפון
קרוב למועדון ששם עשינו את קבוצת הפקודות. אני משוכנע שלו היתה ניתנת
פקודה לעבות את הקו, היא היתה מתבצעת.

א. רשף :

אמרת מקודם כדיעבד חטיבה 401 הגיע לראשונה

י"ד י"ד :

לזירה שלך בערך בשעה חמש, בערך שש.
אני רוצה לשאול אותך שאלה היפותטית, רק לדעה, הבנתי בדיוק מה שאמרת.

אני יודע מה השאלה.

א. רשף :

תן לי רק לנסח אותה - הבנתי בדיוק את התשובה
שלך. כוונת שאלתי לא היתה דווקא לשאול אם
אלברט היה חייב לתת את הפקודה ולא נתן. לא זו היתה השאלה שלי, אם נירנה.
עכשיו השאלה היפותטית. אילו כן ניתנה הפקודה להפעיל את שובך ייננים מלא
בזמן, בבוקר, כלומר את 401 לקראת הצהריים כבר לקדם קדימה. הם היו די רחוקים
מאחור, איפה הם היו ברפידים?

י"ד י"ד :

2747

- 42 -

ועד החקירה - 8.1.74

ישיבה 22 - נ - אחר הצהריים

העד אל' מ' א. רשף

א. רשף:

הם היו במכירים, ביר-חמדה.

י.ד.:

אתה תוסב שזה היה משנה את דיבריהם? רק דעה.

א. רשף:

אני אענה, אבל,

י.ד.:

אתה לא חייב לענות.

א. רשף:

אני לא מרגיש את עצמי, לא להתחמק, ואני יכול

להביע את דעתי האישית ואני מראש אסתייג ממנה.

זו תשובה שהיא אילו. והיא מאוד היפותטית ואני יכול להציג מצד אחד תשובה

כזו ומצד שני תשובה אחרת. הרגשית וזו רק עניין של תחושה אני מאמין של

הייתה עוד חסיבה ולו היתה עוד ארטילריה אפשר היה לבלום.

לסקוב:

נניח היה סיכוי יותר טוב?

א. רשף:

היה סיכוי יותר טוב. באותה מידה אני יכול

לבוא ולומר שלו היתה עוד חסיבה, ושחיקה

והכתישה של אותם כוחות שהיו בקו היו יותר גדולים. אישית, אני חושב היה המצב

הרבה יותר טוב לו היינו בעוצמה יותר גדולה.

לסקוב:

יש לי עוד שתי שאגלות קצרות. מתוך מה שאני

שומע על המעוזים בגזרה הזו, האם יתכן שהיתה

קצת מבוכה אצל מפקדים ואנשים בפנים, כאשר למה באמת ייעודם? כי מה שמצטטיר

פה שכתצפית לפני הקרב ולו יכלו להחזיק מעמד תוך הקרב תצפית בשביל שידיה

עוד מישור מהצד שידור זה היה טוב מאוד. אבל ככוח שיכול לבלום את הצליחה

או כוח שיכול להיות איזשהו ציר של תמרון של כוח שבא לחץ או לצלות וכו'

לא התממש שום דבר בכיוון זה. בסופו של דבר הייתם עסוקים הרבה זמן בכינוי

לא צוות של 12 איש שעסקו בתצפית, אלא עשים, שלושים, שלושה-עשר איט.

האם היה בהירות בעניין? דאס זה היה - שלבים שונים של כעילות או

הדברים היו מבולבלים?

א. רשף:

אז קודם כל, ידוע שגם בצבא היו תכיסות שונות

דניגדות למה שקשור בקר המעוזים לתפיסת

המעוזים. אני רוצה להעיר, ואני חושב שכולם, תסלחו לי, שכולם יודעים

שלמעשה קו בר-לב מה שמכונה בעתונים זה לא המעוזים, אלא זה המעוזים והתעוזים

והאסילריה והכבישים והמים והדואר והחלמזש והרפואה וכל. זה לא רק הקו

של המעוזים שמונח על גבי התעלה, אלא זה כל המערכת עד רפידיים. הייעוד של

המעוז היה תצפית והפגנת נוכחות על קו המים.

לסקוב:

שני התפקידים האלה ברורים. השאלה הייתה.

א. רשף:

אני חושב בדיעבד, אך אחר לא ראה את המלחמה

כפי שהיא היתה עם אותה חדירה של כוחות חי"ר

בצורה כזו עם הישגים כפי שהיו וראינו יותר את האפשרות של הכינה עם המעיי יכד'.

באופן מעשי, המעוזים נתנו לנו הרבה מאוד אינפורמציה תוך כדי המלחמה.

לסקוב:

זה ברור.

א. רשף:

אנו ראינו את זה וגם כפי שאנשי המעוזים תודרכו

הם תודרכו בעיקר כתצפית אני לא חושב שנתנו

משקל גדול לעצם היותם ציר למתקנות השריון. אלא יותר ובעיקר תצפיות על

קו המים.

לסקוב:

שאלה קטנה אחת - תסביר לי את המונח "לכרסם".

איזו שיטת התקפה זו?

א. רשף:

אחה השתמשת בביטוי הזה לא אני.

לסקוב:

לא, לא, אני קורא בכל מיני חומר "לכרסם", "לכרסם"

מה זה?

א. רשף:

חרטה לי להסביר לך, אם כי אני מבסס לרסבי

למה התכוון הכותב. אני מאמין שהיה שם

מערר קרקעי. שהמערכת נוכחה לדעת (אני לא אומר שנוכחתי לדעת) שפריצת הדרך

המערך הזה בכוונות שריון עם סיוע ארטילרי דליל עם סיוע של הרמ"ש דליל

מסכן את הכוח, ואז כבי הנראה, דובר על אפשרות של התקדמות אטית קדימה.

לסקוב:

אם הייתי משתמש במונח - לבנוב את היסוד

הזה בלי אבידות זה היה "לכרסם"?

א. רשף:

לכבוש ~~אם~~ בזהירות זאת אומרת לא כפריצה

נחשונית קדימה אלא בזחילה אטית עם כיבוש

הדרגתי של היעד. אני רוצה לומר, אני חושב, יכול להיות שזה גם חלק מניהול

המלחמה, יכול להיות שזה גם עונה על השאלה הקודמת שלך - שפעולה מסיבית

בסוצמה כנגד אותו מערך חי"ר אגדתי" אני מאמין שהוא היה ממוסס אותו.

ידין:

אני אוצה לשאול אותך שחי שאלות, שוב מסוג של

דעה. אני רוצה לשמוע דעה של מפקד חטיבת שריון

ותיק. האם זה יהיה נכון לומר שמבחינת המדיניות של צה"ל אילו לחרמ"ש של

השריון היו נותנים כוח אם בעל איכות יותר גבוהה, ולא היו מעדיפים ננית

חטיבות חי"ר - בין אם חטיבות צנחנים ואחרות - שלמעשה בסופו של דבר לא היה

להם יכולת לחימה כנגד חטיבות של השריון, מבחינה זו כוח הלחימה הכולל

של צה"ל היה יותר טוב?

א. רשף:

נחלק את זה עוד פעם לשניים: האחד - גיסות השריון

בשלוש-ארבע שנים האחרונות נתנו עדיפות עליונה

לכוח האדם בחרמ"ש בסדיר עם הגעת הנגמ"שים. לדוגמא איכות כוח האדם שהיתה לי

בכלוגת חרמ"ש סדירה עתה על איכות כוח אדם בסנקים. וכבר חששתי שאולי נתנו

עדיפות יותר. היה ללוחמים מעולים בחרמ"ש הסדיר אצלי. במערך המילואים

רמת החרמ"ש היתה נמוכה. אני חושב שצה"ל נתן למערך החי"ר עדיפות גבוהה לעומת

2750

- 45 -

וגדת החקירה - 8.1.74
ישיבה נ - אחר הצהריים
ד"ר אל"מ א. רשף

מערך השריון בכוח אדם.

עדיפות למה?

אברנט:

עדיפות גבוהה למערך החי"ר גם הסדיר וגם במילואים

א. רשף:

זאת אומרת, אם אנו רואים ארבע חטיבות חי"ר

מעולות במערך צה"ל, אני חושב שחטיבה אחת היתה מספיקה, שתיים, ואת כל ה"ר

להפנות למערך השריון. זאת אומרת אותו לוחם על הזחל"ם היה בא לידי ביטוי

בצורה יותר טובה מאשר לוחם החרמ"ש שלא לדבר אם אותו לוחם חרמ"ש היר מצוייד

בנגמ"ש במקום בזחל"ם, מה אני עשיתי במלחמה? - אני כיום שני ב-15 להורש

קיבלתי עם טריק פלוגת חרמ"ש. אמרתי חברה, תסלחו לי, הורדתי אותם, שמתי עליהם

צנחנים ואתם יצאתי למלחמה.

איזה פלוגה הורדת?

אברנט:

חרמ"ש מילואים.

א. רשף:

יש לנו באמת תלונות כאלה.

ידין:

מה עשית?

אברנט:

הורדתי את החיילים מהזחל"מים, אנשי מילואים,

א. רשף:

הורדתי אותם מהזחל"מים ושמתי על הזחל"מים

חיילי חי"ר יותר טובים.

שהם כמובן היו פחות מאומנים ללחימה בזחל"מים

ידין:

יחסית.

כן ולא. אמוץ החי"ר היום הוא גם אמוץ של

א. רשף:

זחל"מים. אני לא חושש לענות על השאלה

שלו מראש זה היה מתבצע, התגובה היתה הרבה יותר טובה.

שאלה אחרונה ואשאל אותה באופן כרובוקטיבי

מבלי שיש מקבלי ירוקא, את הדעה הזו אתה אומרת קודם שזה לא סוד שבצה"ל

אסכולות קיצוניות - האחת רזו, נאמר של בר-לב עם מעוזים ושתחמים של מעוזים

האלה מה שהיה במלחמה זה היתה פשרה ביץ שתי מתפיסות האלה. האם זה יהיה נכון?

אחד כן אף

לכניס כן רשמה או

רשמה א.ב.

ועדת חקירה - 8.1.74
ישיבה נ' - אחה'צ
העד א. רשף

א. רשף:

במידה מסוימת וקלושה - כן. אבל רק במידה מסוימת וקלושה. זאת אומרת. דיה כה תהליך מסוימים. והתהליך היה תהליך של דילול המעוזים. המעוזים דוללו בצורה הדרגתית. אבל שבוע שפנז המלחמה. ללא קשר עם המידה בכ"ז. ללא קשר עם הכוונות שקדמה למלחמה, היתה מגמה לתפישה מתודת של מספר מעוזים, לדוגמה: ולקקן בגזרה שלי המעוזים שאמרת שהיו מאוישים חלקית, אגרונית ~~היו~~ גם מעוזים כאלה בנזרה הצפונה. אני חושב שבצקרון התפישה כפי שהיתה היתה תפישה ככי שנכנה אותה "קן בר-לב". הרבון לדילול המעוזים נבע כתוצאה מכל הלתצ"ם הכלכליים והמשקיים שהיו, קיצוץ ימי שירות של אנשי מילואים וכו'. אני חושב שזה מה שהביא להחלטה בדרך דמטה הכללי.

היו'ר אגרנט: החלטה של דילול?

א. רשף:

דילול. כן. דילול מעוזים הביא בסיכומן של דבר לשחרור של מספר מאות אנשי מילואים, בתנאי הרגיעה כפי שהיו לפני זה - זה היה סביר. יכול להיות שזה שירת תפישה אחרת. אני מקווה שעניתי בצורה הדקה ביותר.

נבנצל:

האם זה סביר להניח שהתוצאה היתה שונה אלמלא הדילול?

א. רשף:

אני חושב שלא בצורה משמעותית. ללא בצורה משמעותית. בפירוש לא. לא המעוזים הם פה אלה שללמו או לא בלמו את התקיפה המצרית.

ידין:

אני דווקא לא התכוונתי רק לדילול. אם הבנת נכון, אחת התפישות הבסיסיות הנגדיות היתה בנויה על כך שקדימה ~~היו~~ שתי חטיבות שריון, וחטיבת שריון אחת מאחור. בזמן שפה בדיעבד, אם אני מבין נכון, היתה למעשה חטיבת שריון אחת קדימה, ושתי חטיבות מאחור, בכל הגזרות.

א. רשף:

ללא לא ידוע על תפישה שמדברת על שתי חטיבות שריון קדימה. אני מדבר בפירוש על שריון. יותר מזה, חטיבה 14 שאני מפקדה עדה כ-1 באפריל להיות מפורקת, בגלל קיצור השירות. ובסיכומן של דבר זה היה מביא לצמצום גדול יותר של המערך הסדיר.

התפישה שדברה תמיד - תפישה של הערכות בימי רגיעה של חטיבת

שריון קדימה, וחטיבה-פלדס מאחור (מפני שהיו עיד כוחות יוספים). כרס לזה היו עוד

צמצומים, נניח בגזרה המרכזית היו רק שתי כלובות ולא שלוש פלוגות סנקים. חסרה לי בחטיבה בתקד פלוגת חרמש.

היו'ר גרוב אני רוצה לשאול אותם שאלה. אחת אמרת שהימית המצרים בשק"כ היתה על רמה ירודה, כפי שהשתכנעת, ביחוד מהקרב הגדול שניהל.

א. רשף ובקורות נוספים.

היו'ר אגרנט מה ביחס לחי'ר' המצרי?

א. רשף החי'ר המצרי פעל בצורה טובה מאד. בכלל, כל הצבא המצרי, כולל השריון, אבל ברור שגם החי'ר, היה מצוייר בשפע של אמצעים. זה דבר ראשון. דבר שני: היו כמיות עצמות של חי'ר. זאת אומרת שאתה נלחמת פה בכמות עצומה של אנשים, שעם כל הנזק וכל הפגיעות שפגעת בהם - תמיד הייתה להם תחלופה. ואחד הדברים החשובים דם ליחמו טוב, והם בפירוש לחמו בצורה שמעוררת כבוד. לי אישית היו מספר מקרים שאני גלחתי באנשי חי'ר והם - הלואי עלינו לחימה כזאת של חי'ר מול סנקים. במקרים מסויימים זה היה עם בריחה, במקרים אחרים זאת הייתה חזימה עיקשת.

היו'ר אגרנט סנקים שלך נגד חי'ר?

א. רשף סנקים שלי נגד חי'ר. לחימה עיקשת של חי'ר מול שריון.

היו'ר אגרנט בעקבות השאלות שנשאלו קודם: האם לפני המלחמה, צעדת פנישה בקשר

לאפשרות של מתקף מצרי ונסיון לצלות את התעלה וכו' - היו היו

איזה דיבורים על התנאים או הזמן הכי מוקדם שנצטרך לפנות את המעוזים? האם בכלל

דיברו על זה או לא העלו בכלל כל אפשרות כזאת?

א. רשף: אני אסביר. התפישת ההגנה כפי שהוכתבה, דיברה על

קיום מעוזים. תורת הלחימה לא דיברה על כינוי מעוזים.

זאת אומרת, כפקודות שהיו לא היה מצב שאמרת שאחרי תקופה מסויימת מבנים את המעוזים.

אני יכול לומר יותר מזה. הכקודות יימרו שמתגברים את המעוזים כמסכת לוחמים, כמה

שנקרא תקן א' זאת אומרת תוספת של מספר זעום של לוחמים לכל מעוז ומעוז.

דבר נוסף איפה כן דובר על פינדי? במעוזים המדיליים ששם

היו שלוחה י"ש בכל מעוז - כבר בהיערכות הראשונה דובר לפנות משם את הנשים למעוז-ה' אבל על פינדי כלל ~~הממצאים~~ הליהמים מחוץ המעוזים - זה יגיד את תפישת דלימה. וזה היה רק חלק מניהול הקרב.

היו'ר אברנט: כן. אז הוחלט על פינדי מעוזים.

א. רשף: כן.

היו'ר אברנט: הסיכום היה שחזיון נפל. וגם מצמד.

א. רשף: בגזרה שלי חזיון נפל, פורקן חולץ, מצמד נפל בשבי - - -

ידין: כשמו כן הוא "פורקן".

א. רשף: כן. ולקקן פונה.

לנדי: בעדווחך דיברת על מצב כשהיה חוסר בהירות ביחס לקו בין אגם תמסח והאגם המר הגדול. שם יש פרצה גדולה בקי המעוזים.

האם אתה יכול להעלות על הדעת איזו סיבה מהותית מדוע חסר פה מוצב?

א. רשף: שנים. תפישת ההגנה הבסיסית שהיתה בזמן בניית הקו אמרה שנוסף

לכל המעוזים שהיו קיימים היו צריכים להיבנות עוד מספר

מעוזים שלא נבנו. האחר זה בדרום האי מצבר. התחלנו לבנות אותו לא השלמנו. השני מצת, שהתחלנו לבנו ולא השלמנו. בגזרה הנתונה הזאת, מפרש וסרוק - בשני המקומות האלה היו אמורים לקום מעוזים שלא נבנו, כתוצאה מפתיחת מלחמת ההתשה. התחלנו לבנות. מלחמת ההתשה פרצה והיו לנו שם נפגעים, ואז הוחלט לא להמשיך בבניה שם.

אתה יכול לשאול אותי שאלה נוספת. למה אחרי הפסקת האש לא

המשיכו לבנות? אני לא יכול לתת על זה תשובה.

לנדי: ושם באמת היה מקום צליחה חשוב למצרים.

א. רשף: כן. אבל החזקנו בו שתי תצפיות על קו המים, שאת'כ הורדו

לאחר, וכל האיזור הזה - - -

2755

- 54 -

א.ב.

ועדת הקידה - 8.1.74
 ישיבה נ' - אחה'ב
 הער א. רשך

גדרה

ושאלה שניה, אני חושב שכבר גיח עליה את התשובה בהלקה:

שמענו הרבה על הנזקים שגרמו הסגרים, ומצד שני שמענו על

מימים של סגרים, בהסעה שלך, מי האכידות שהיו לך, האם נכשה בידים איך מלוקר

האכידות, על חשבון מה היו האכידות האלה?

א. רשך.

אקדים ואומר: זה פופולרי להיכגע מסאגר, כשאני מבקר

פצועים ושואל איך נפצעת - הוא אומר: סאגר. זה פופולרי. ככל שידוע לי...

לסקוב:

רצית להגיד. סטטוס.

א. רשך.

כן. אין היום - ~~אני חושב כך~~ - שום מחקר. זה

צריך להיות מחקר מדעי שיבוא ויאמר מי נפגע ממה. אני מאמין בא

באנשים, ככנוחם, אבל אני יודע שאדם לא יכול לחלק גדול מהמקרים לומר ממה הוא נפגע.

לצערנו הרב חלק גדול מהסגרים נמצא בשטח אויב, ואחא גם לא יכול לחקור את זה. אבל

אין ספק שהסאגרים גרמו לנכגעים. באזוקות גרמו לנכגעים, וגם סגרים.

ידין.

אלה הר.פ.ג'יס?

א. רשך.

~~אני חושב~~ ר.פ.ג'יס. לדוגמה, אומר לי חייל. קצין מכובד.

נפגעי כלילה ההוא מסאגר. מאיזה טעות? - 200 מטר. מסתבר

ש-200 מטר הסאגר בכלל לא יעיל, שלא לדבר שכלילה הוא לא רואה איך לכוון. אבל איך

אמרתי? - "סטטוס". כך שזה לא ~~אני חושב~~ דבר שמשישהו היום יכול - אני בוודאי שלא - ואם להיות

מספיק אחראי, אני חושב ששום מוסד מוסמך בחיל השריון יכול לתת היום תשובה מדויקת מה

מה אחוז ההיפגעות. חלק אני זוקף לתחום האגדה. ואני חושב שחלק גדול, נניח כל טילי

הכתף שדובר עליהם (דובר בהתחלה שהמצרים מפעילים טילי כתף) - אני חושב שהם הפעילו

סתם בזוקות פשוטות. הם הכעילו בזוקות מהכתף. ויכול להיות שזה מה שנתן לאנשים את

ההרגשה. עד עצם היום הזה. למרות כל מיני הסברים וזה נפגע מטיל כתף.

נבנצל

אבל כשמישהו אומר לנו: כך-וכך אחוזים נפגעו מטילים, כך-וכך

אחוזים מארטילריה ~~אני חושב~~ וכו' - לדעתך זה לא יכול להיות?

מבוסס

א.רשף. אם אלוף-משנה רשך אמגון יגיד את זה כאחוזים - אני אומר

שהוא לא מספיק אחראי. יכול להיות שבה קצין יחר, מיסמר;

וגותן אי' זר - אז זר כן אחראי. אתה יכול לשאיל אותי שאלה כרסית. גם כיוא מח'ט

אחר ז'תן לך גתוננים באחוזים - אני חושב שזה יהיה לא טטפ'ק אהרג'י, אינני יודע מי

נתן לך את החשובה. אני חושב שלי לא הפץ הכלים לבדוק. אילי למח'ט אחר כן.

נבנצל: אתה אומר שחלק מהטנקים בכלל אינם פה.

א.רשף: כשטח אויב, כן.

נבנצל: פה גם דרגה יותר גבוהה של קצין שאומר את זה לא תעזור

הרבה.

א.רשף: אבל אינני כוסל מחקר מדעי שיהיה בנושא זה. לרובמה, ברמה

הסורית כל הטנקים הם כשטחנו. אני יודע שהדבר הזה נחקר.

היו'ר אגרנט: אני מודה לך על מאד על העדות.

א.רשף: רגע, סליחה. אני כל הזמן נשאלתי. אני מבקש להביע משאלה.

עוד לא התלשתי אם אבקש עוד לחזור לועדה כאזרח או כקצין

מבחינתי

צפצ צבא. להיום צפצצצ זה/מספיק. אבל משאלה אחת יש לי. מקודם ציינתי די בהדגשה

שאדם אחד לא יוכל לתת את החשובות, וזה אלוף מנדלר אכרהם ז'ל.

27561 -

לכנ"א

אכ"א

ועדת החקירה - 8.1.74
ישיבת נ' - אחה"צ
הער אלוף-משנה א.רשף

א. רשף

כיון שהחומר של הועדה הוא סודי ואני מדבר בכנות

מלאה, אני חושש שמי שאמור ליצג אותו, למרות שהוא בכיר ממני בדרגה, עלול ליצג אותו לא נכון, ולא במזיד אלא יכל להיות שרק בשוגג אני די משוכנע. שהדברים שנעשו על ידו כמה שקשור ליחסים הראשונים - וזו למעשה שאלת השאלות - הם נעשו מתוך ראיה כלל המשימה ובזרבי המקרים ההמרה של ההוראות שנחתנו.

אני לא יודע מה האינפורמציה שבידיכם. אני לא

יודע מחוץ החומר שבידיכם מה המצב, אבל או בשוגג ולפעמים כמזיד עלולים ~~אזאאאאא~~ ליחס לו התרשלויות. א. יכל להיות שאני סועה, אבל זה לא נראה לי שהאדם הזה התרשל. ב. יכל להיות שיש דברים, שהם היום, כיון שסעקנו בהם במישור הכללי, עם כל הפרוש שנכנסנו לתוכו, יכל להיות שיש דברים שאם יהיו ספקות אז אני חושב שצריך ~~אא~~ יהיה להרחיב את היריעה כמה שקשור לבדיקה ולזמן אותי לחקירה נוספת. אני לא רוצה לפשפש בשטחים שהם שטחי-מרעה שלא שיכים לי, אבל אני מאמין שבציבור שסבב אותו - יהיה מקום אם אמנם קוטל דופי בניהול או בביצוע משימות - אני מאמין שבציבור יהיו אנשים שסבב אותו והיו קרובים לו בשעת הארועים, שיוכלו להעיד ולהבהיר.

י. ידין

מי אתה חושב כן יכל היה להעיד, מהאנשים שסובבו אות

א.רשף

היום, האדם הבכיר שממנו אני מסתייג, ~~אא~~ ואני אומר שכרוש שאני מסתייג, זה מי שהיה סגן מפקד האוגדה, תת-אלוף הראל ברוך (פינקו), שאני מסתייג ממנו, מבלי לדעת מה הוא דיבר.

2758

- 621 -

ב

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבה נ' - אחה"צ

ידיד - לדרך-הזנה ז.רשך

אניחושב, שאם נניח תדיה התלבשות בנקודה זו או אחרת

י. דיין

א.רשף

לנדוי

אחה אמרת שאתה לא יודע אם תחזור לצבא בתור חייל :

בתור אזרח, למה התכוונת?

א.רשף

אני זומנת כמפקד חטיבה 14. אני נשאלתי כאן

מספר שאלות כקצין בכיר אי כאזרח. יכל להיות

שאני אחליט וארצה לפנות לוועדה גם כקצין בכיר בצהל או גם כאזרח ולאמר מהביג

לבי. כי אני כאן העדתי ונשאלתי כמפקד חטיבה בעיקר.

יו"ר אגרנט

אני מקווה שאתה לא בגלל איזה מיבבלה אשפא

שחשבת שמוטלת עליך כמפקד חטיבה, לא מסרת לנו

תשובה על שאלות ששאלנו אותך כאן, כי אנחנו רוצים עדות מהעד כעובדות הידועות לו

2759

- 63 - 70 -

ועדת החקירה - 8.1.74

ישיבת נ' - אחר-צ

העד אלוף-משנה א.רשך

אג

א.רשך .

חס וחלילה עניתי בתפסיות ואני משוחרר מכל

מעצור. אני נשאלתי שאלות הקשורות בעיקר

לחסיכה 14. נשאלתי מספר שאלות כקצין שריון. לא דברתי שום דבר - ואני כאן

יורק רמז - לא דברתי שום דבר על ההרגשה שהיתה כציבור בשנתיים האחרונות,

שהיא השפיעה אם זה על תקציב הבטחון וחתומה לקבע ואלף ואחד דברים.

שאני עוד לא החלטתי אם אחזור לוועדה ואבקש לדבר על נושא זה אמשלא א. או לא.

יכל להיות שברגעי חולשה, אני כאזרח ובהיותי קצין חייב להופיע פה ולהצביע

על נקודות אלה.

דיו"ר אגרנט

מי האנשים האחרים שהיו במטה של אלברט ?

א.רשף .

מטה האוגדה. יכל להיות שפקידה שרשמה, תוכל

לפתור תעלומה, שכרבע אולי היא בבחינת אלמוניות

ואם תתעורר בעיה, אפשר יהיה לאתר אותה.

ח.לסקוב .

מי היה מקשר את אלברט בשיחות הטלפון אל הפיקוד

א.רשף

אותה שיחה טלפונית שאני דברתי עליה, האא

אניחושב שהיא לא היתה מתוך הלישכה. אבל,

אם תתעורר הבעיה אני אכלאז לעשות מעולה מקדימה ולבדוק.

דיו"ר אגרנט

אנימורה לך על העדות שהיתה מרשימה.

(הפסקה)